

Biblioteca Bucureștilor

Supliment

REVISTA ASOCIAȚIEI BIBLIOTECARILOR ȘI DOCUMENTARIȘTILOR DIN BUCUREȘTI • BIBLIOTECA METROPOLITANĂ • DIRECTOR FLORIN ROTARU

562

*Cine în lume e atât de înțelept căruia
altă înțelepciune să nu-i trebuiască?*

Dimitrie Cantemir

SUMAR

<i>Delia NISTOR</i> – Biblioteca “Ion Creangă” – 35	2
<i>Oana SOLOMONESCU</i> – De la Ion Creangă la Emil Gârleanu	14
<i>Rodica COSMACIUC</i> – Biblioteca pentru copii = privilegiu + responsabilitate	17
<i>Liviu BUTUC</i> – La aniversare	18
<i>Sultana CRAIA</i> – Biblioteca pentru copii – un loc în care se configurează viitorul	20
<i>Horia FRUNZĂ</i> – Filosoful și copiii	22
<i>Iuliu RAȚIU</i> – Un binemeritat jubileu	23
<i>Passionaria STOICESCU</i> – ... Și voi, doamne ale cărții... ..	24
<i>G. ZARAFU</i> – Biblioteca “Ion Creangă”, tezaur de carte pentru copii	25
<i>Gabriela STAMATIADÉ</i> – Confesiunile unei “păpușărese”	26
<i>Florin GALIȘ</i> – Amintiri	30
<i>Ioana MIRICĂ</i> – Reîntoarcere în universul magic al teatrului de păpuși	32
Ce citesc copiii și tinerii	34

BIBLIOTECA "ION CREANGĂ"

- 35 -

O poveste despre cărți, copii și o clădire

Biblioteca "Ion Creangă" a fost inaugurată la 23 aprilie 1969 în localul din str. Christian Tell nr. 10, sector 1, eveniment cultural consemnat în presa vremii. "Informația Bucureștiului", 16, nr. 4879, 24 aprilie 1969, p. 2, sub titlul "Bibliotecă pentru copii", scria următoarele:

"În str. Christian Tell nr. 10 s-a deschis, în cursul dimineții de ieri, cea dintâi bibliotecă specială destinată copiilor. Dotată cu săli de lectură repartizate după criteriile de vârstă și înzestrată cu o serie de mijloace audio-vizuale moderne, biblioteca va fi vizitată în zilele ce urmează de o serie de grupuri de elevi și profesori din școlile bucureștene".

De fapt, în acest local funcționase biblioteca "Alexandru Vlahuță", filială a Bibliotecii orașenești "Mihail Sadoveanu", încă din 1963.

Fiindcă sediul central al bibliotecii orașenești nu oferea un spațiu adecvat aranjării cărții pentru copii, s-a hotărât ca biblioteca "Alexandru Vlahuță", și datorită faptului că se afla foarte aproape de sediul central (str. N. Beloiannis nr. 4 – azi Take Ionescu nr. 4), să

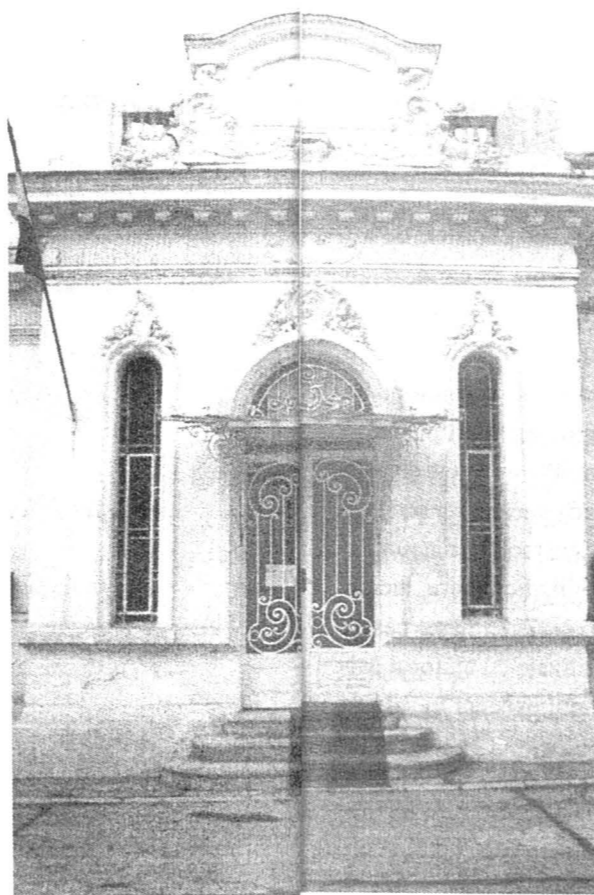
devină secția pentru copii a bibliotecii orașenești "Mihail Sadoveanu", cu statut de unitate pilot. Sistemul de aranjare, cataloagele, structura și concepția de organizare au fost influențate de modelul german de funcționare a bibliotecilor pentru copii.

Primii bibliotecari au fost: Ioniță Marin (dr.), Barna Nina, Stamatiade Gabriela, Oberst Georgeta, Cristea Georgeta. În anii următori din colectivul de bibliotecari au făcut

După aproape un deceniu de prietenie față de carte și scriitori, fie-mi îngăduit să aduc și laude și mulțumiri profesoarelor Febronia Costache, Gabriela Stamatiade, Aurelia Nichifor și Sanda Ștefănescu. Numele lor rămân nu numai în trecătoarea mea inimă ci, mai ales, într-a sutelor și sutelor de cititori astăzi copii.

Tiberiu Utan

20 mai 1975

Citește! Numai citind mereu, creierul tău va deveni un laborator nesfârșit de idei și de imagini, din care vei întocmi înțelesul și filozofia vieții.

Mihai Eminescu

parte Costache Febronia, Caraș Lia, Ștefănescu Sanda, Brașoveanu Leonida, Frunză Horia, Dumitrescu Constanța, Vâlcu Florina. Astăzi, colectivul de bibliotecari este alcătuit din Delia Nistor, Carmen Bălăceanu, Mona Mihai, Gabriela Voicu, Gabriela Stamatiade.

Este interesant de remarcat faptul că în această clădire din str. Christian Tell nr. 10, de 40 de ani funcționează o instituție de cultură care a avut ca obiect de activitate educația copiilor, distingându-se contribuția unui grup de bibliotecari îndrăgostiți de carte la formarea personalității fiecărui copil care a devenit prietenul cărții.

Istoria acestei case se confundă pe aproape o jumătate de secol cu istoria bibliotecii publice pentru copii, astăzi BIBLIOTECA "ION CREANGĂ".

Colecțiile bibliotecii "Alexandru Vlahuță" au fost triate, păstrându-se doar acele titluri ce se adresau copiilor. Fondul de publicații al bibliotecii nou înființate a fost completat cu exemplare ce existau la secția pentru copii a bibliotecii orașenești din str. Slătineanu nr. 16 precum și cu cărți noi.

S-au scos din depozitele bibliotecii orașenești "Mihail Sadoveanu" cărți și albume rare pe care copiii nu aveau unde să le găsească în altă parte. De asemenea, a fost amenajată o sală specială cu cărți în limbi străine.

Într-un spațiu special amenajat copiii trebuiau să răspundă la întrebarea: *DE CE?*

Răspunsul îl puteau da numai după ce consultau cărțile care făceau parte din fondul special.

Structura de aranjare a fondului de publicații de la deschiderea bibliotecii se păstrează și astăzi:

Cărțile au fost și sunt ordonate pe vârste, fiecare sală are ca public-țintă copiii de o anumită vârstă:

- preșcolari și școlari mici (3 – 10 ani);
- elevi de gimnaziu (10 – 14 ani);
- elevi de liceu (peste 14 ani).

Sălile de împrumut au oferit și oferă cititorilor posibilitatea accesului liber la raft, copiii pot împrumuta cărți în limbile română, engleză, franceză, germană, italiană, spaniolă.

De la început s-a dat o mare atenție organizării sălii care are drept public-țintă preșcolarii și școlarii mici. În această sală, de-a lungul timpului, s-au căutat me-

tode de a îmbina lectura cu jocul, de a stimula imaginația și creativitatea copiilor, de a-i învăța să joace acele jocuri care stimulează inteligența și implică și nevoia de carte.

Așa s-a născut ideea de a amenaja un spațiu pentru *LUDOTECĂ*. În timp, s-au experimentat diferite metode de atragere a copiilor până la 10 ani spre bibliotecă. Cea mai eficientă cale a fost originalitatea Ludotecii, unde copiii au fost și sunt atrași de un fond de cărți frumos colorate, în limba română și limbi străine, de jocuri, de un ambient plăcut, o sală în care mobilierul a fost special creat și frumos colorat. Aici copiilor li se citește sau sunt învățați să citească, să se joace, sau să petreacă un timp în perioada vacanțelor școlare.

Astăzi, cititorii au la dispoziție *o sală de lectură modernă*, cu mobilier nou și o colecție de publicații din categoria fondului de referință: enciclopedii, dicționare, lucrări de sinteză, ghiduri, albume de artă, lucrări despre București, hărți, reviste, ziare, casete video și audio, CD, CD-ROM, cursuri de limbi străine, care pot fi utilizate cu ajutorul calculatorului ce stă la dispoziția cititorului, fișier electronic pentru fondul existent în sala de lectură etc.

Lucrările sunt în limbile română, engleză, franceză, germană și italiană.

De la început, holul clădirii a fost amenajat ca *sală de expoziții* unde copiii își etalau desenele. Astăzi, această sală este foarte căutată, în fiecare lună sunt organizate alte expoziții.

În acest spațiu au expus artiști consacrați: graficieni ilustratori de carte pentru copii, pictori, dar și elevi la liceul "N. Tonitza" sau din școlile generale.

De-a lungul celor 35 de ani de activitate biblioteca a avut o bună colaborare cu școlile bucureștene, cu profesori de desen, învățători și alte cadre didactice.

Emoționat adânc pentru trofeul "Micul cititor" și diploma primită, vreau să-mi mărturisesc speranța că vom mai avea asemenea bucurii.

Mulțumesc afectuos BIBLIOTECII "MIHAIL SADOVEANU", secției sale pentru copii, pentru tot ceea ce făptuiește în numele literaturii și al copilului.

Îi îmbrățișez cu dragoste pe toți prietenii mei.

Al. Mitru

26 septembrie 1976

Cartea nu îndeplinește numai minunea de a ne pune în contact cu semenii noștri depărtați în timp și spațiu; cartea îndeplinește fapta de mirare de a ne face să trăim în afară de minciună, nedreptate și prejudecăți...

M. Sadoveanu

Aici au fost organizate:

- expoziții de grafică unde au expus nume ca Iurie Darie, Octavia Țarălungă, Stela Crețu, Adriana Mihăilescu, Elena Boariu-Opriș, Ecaterina Draganovici;
- expoziții de pictură cu lucrări de Sever Frențiu, Luminița Tudor, Felicia Chintoiu, Nicolae Filoteanu, Mihaela Filoteanu, Svetlana Utto;
- expoziții de icoane cu lucrări semnate de Cătălin Băluț, Oana Ducu, Elena Oana Agapie, Andana Călinescu.

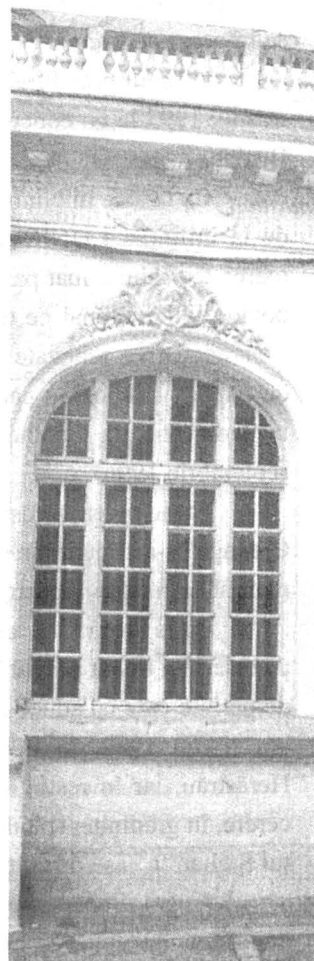
Colaborarea cu profesorii de desen a dus la organizarea unor frumoase expoziții ale elevilor de la Școlile 134, coordonator prof. Marcela Aelenei; 157, coordonator prof. Afrodita Buzoianu; 114, coordonator prof. Mihaela Filoteanu; Școala "Sf. Arh. Mihail și Gavril"; Școala nr. 17 "Pia Brătianu"; Școala de muzică și arte plastice nr. 4, coordonator prof. Ioana Lavinia Streinu.

La început au fost doar două păpuși folosite în prezentările de cărți noi.

Mai târziu, în 1972, bibliotecara Gabriela Stamatiade a început confecționarea de păpuși care să devină personajele unor piese de teatru, iar copiii să fie mânătorii lor. Așa a pornit o frumoasă poveste despre unicul teatru de păpuși de pe lângă o bibliotecă publică – Teatrul de păpuși "LICURICI".

1973 a fost anul debutului în fața unui public foarte entuziasmat de idee și de realizarea proiectului, cu prezentarea piesei *Prieten pe măsură* de Petre Bokor, în spațiul special amenajat în bibliotecă.

Acesta a fost primul pas după care a urmat o colaborare frumoasă cu actori de la teatrele bucureștene, cu oameni de radio, de la care Gabriela Stamatiade și-a însușit meseria.

Au fost alături de colectivul bibliotecii actrii Brândușa Zaița-Silvestru, Vasile Menzel, Val Lefescu, Gheorghe Angheluță, Mircea Stroe, Ana Vlădescu.

Imprimările se făceau în studiourile de la Teatrul "Țândărică", radio, televiziune, Teatrul "Ion Creangă", atunci când Teatrul "Licurici" se pregătea pentru concursuri pe plan local și național, concursuri de la care se întorcea cu premiul I.

Ultimul premiu I a fost obținut în anul 1993 la un concurs național la Buziaș.

Cu ocazia împlinirii a 50 de ani de la înființarea UNICEF, coordonarea teatrului a luat parte la un simpozion internațional pe tema activităților educative realizate prin teatrele de păpuși, simpozion care a avut loc în Indonezia, la Bandung (23 - 27 septembrie 1996).

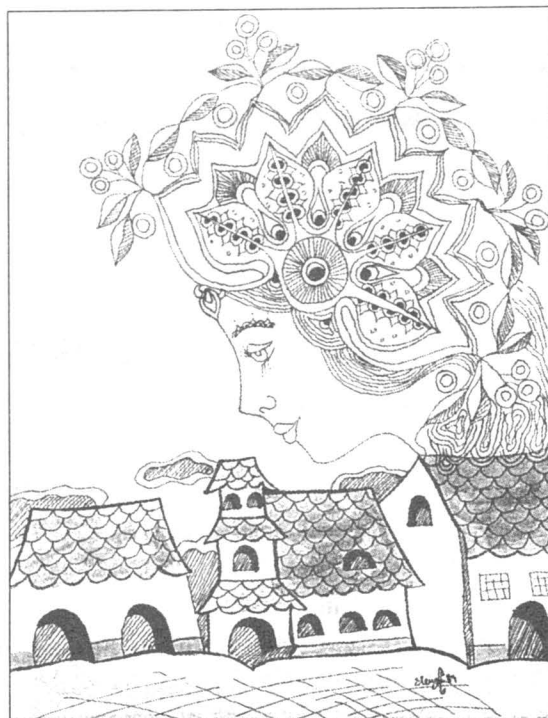
Participarea a fost remarcată, filmul despre teatrul de păpuși și biblioteca "Ion Creangă" s-a bucurat de mare succes, reviste americane și europene au consemnat evenimentul cultural și prezența României.

Timp de 35 de ani teatrul a desfășurat o activitate neîntreruptă, generații de păpușari au trecut pragul bibliotecii întâi în ipostaza de cititor-păpușar, peste ani în aceea de părinte care își aduce copilul să devină la rândul lui cititor-păpușar.

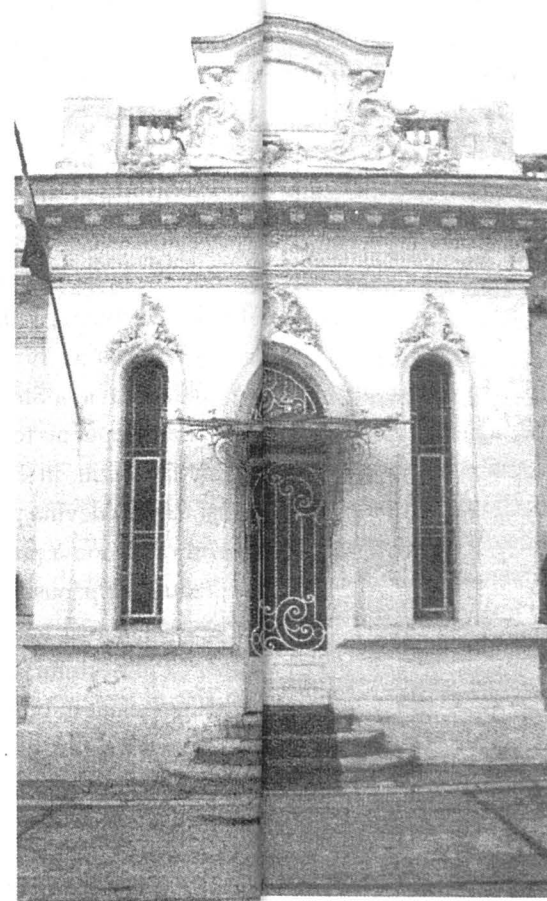
Din 1989, în fiecare vară, Teatrul "Licurici" are stagiune estivală în parcul Herăstrău, iar în restul anului spectacolele sunt prezentate la sediul bibliotecii sau, la cerere, în grădinițe, spitale, case de copii, asociații non-guvernamentale (Asociația "Sfântul Stelian"), case de cultură (Casa de cultură a Ministerului de Interne).

Astăzi, toate operațiunile care presupun alegerea scenariului, confecționarea păpușilor, imprimările, repetițiile se fac în locația special amenajată pentru teatrul de păpuși, în podul clădirii.

Am spus câte ceva despre cea mai mare bibliotecă publică pentru copii din București, despre continuitatea unei activități destinate copiilor, despre sufletul și imaginația unui grup de bibliotecari, despre o frumoasă clădire a cărei istorie se confundă cu aceea a bibliotecii, astăzi BIBLIOTECA "ION CREANGĂ", și în care copiii vin de 35 de ani.

Cu gândul acasă
Desen de Elena Oana Agapie

*Deschide cartea ca să înveți ce au gândit alții;
închide cartea, ca să gândești tu însuți!*

Proverb latin

Frumosul, o tradiție la Biblioteca "Ion Creangă"

Atmosfera pe care o găsește publicul într-o bibliotecă trebuie să fie aparte, să aibă acel "ceva" care îndeamnă la lectură, studiu, dar și la o liniște interioară pe care fiecare să o vrea repetabilă. Ambient plăcut, noutăți editoriale, modernitate, dar și tradiție, sunt tot atâtea elemente care caracterizează activitatea Bibliotecii "Ion Creangă".

Frumosul, ca notă dominantă, se găsește reprezentat în biblioteca noastră în expozițiile de artă plastică organizate lunar. Principiul de la care s-a plecat a fost și acela de a oferi posibilitatea tinerelor talente să aibă prima expoziție personală la vârsta copilăriei sau adolescenței. Pe de altă parte, s-a urmărit ca viitorii artiști să aibă un *model* prin alternarea expozițiilor amatorilor cu cele ale unor artiști plastici consacrați, membri UAP, pictori profesioniști, graficieni.

Pentru că în rafturile bibliotecii cititorii găsesc cărți cu ilustrații, am avut deseori expoziții de grafică. Alături de cartea tipărită se putea admira originalul desenului, copiii au stat de vorbă cu autorul cărții, dar și cu graficianul.

Ne-am bucurat, la vernisajul unor astfel de expoziții în Biblioteca "Ion Creangă", de prezența unor graficieni de prestigiu: Octavia Țărălungă, Adriana Mihăilescu, Elena Boariu-Opriș, Stela Crețu, Adrian Ionescu, Ecaterina Draganovici, Iurie Darie.

O altă componentă a acestei activități a fost și este legătura permanentă cu catedra de desen a Inspectoratului școlar al municipiului București; profesorii de la școlile bucureștene sunt colaboratorii noștri, continuându-se în acest fel, în bibliotecă, educația estetică începută în școală.

Sărbătorile religioase (Floriile, Paștele și Crăciunul) sunt marcate în fiecare an prin expoziții de icoane, semnate de pictori profesioniști precum Elena Oana Agapie, Cătălin Băluț, Oana Ducu, Svetlana Utto, Andana Călinescu, sau amatori, precum elevii liceului "Nicolae Tonitza", ai Școlii "Sf. Arhangheli Mihail și Gavril", ai Fundației "Belizarie" sau Asociației "Sfântul Stelian".

În cei 35 de ani de existență a bibliotecii noastre am fost onorați de prezența unor pictori renumiți precum Sever Frențiu, Luminița Tudor, Nicolae Filoteanu, Mihaela

Elena Oana Agapie - *Antichitate*

Sunt emoționată de seara aceasta. Contactul direct cu cititorii trezește în scriitor sentimente de neuitat. Felicit organizatorii, felicit fetele autoare, felicit pe toți cari se ocupă de copiii țării, îndrumându-i pe drumul cunoașterii a ceea ce e atât de frumos în viață. Arta, cultura.

Ioana Postelnicu

Filoteanu, Felicia Chințoiu, membri ai UAP, pe care îi putem numi colaboratorii noștri.

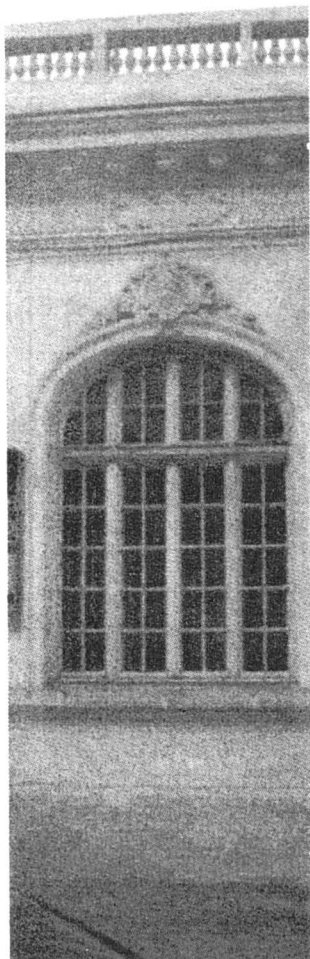
Ziua de 1 IUNIE este în fiecare an marcată printr-o serie de manifestări culturale din care nu lipsesc expozițiile de desene ale copiilor din școlile bucureștene. Biblioteca se umple de culoare, diversitatea tematică și de tehnică încântă ochiul, iar bucuria copiilor la vederea lucrărilor expuse este de neuitat.

Avem colaboratori permanenți în rândul profesorilor de desen, cum sunt prof. Marcela Aelenei de la Școala 134, prof. Afrodita Buzoianu de la Școala 157, prof. Mihaela Filoteanu de la Școala 114, prof. Ioan Lavinia Streinu.

Expoziții în 2003

În perioada 28 ianuarie – 28 februarie 2003, a fost deschisă o remarcabilă expoziție de pasteluri a doamnei Mihaela Filoteanu.

Cu gândul la primăvară, în luna martie s-a organizat pentru prima dată o expoziție de goblenuri. Tehnica goblenului, stăpânită de dna Adriana Constantinescu, a ajutat-o să realizeze lucrări deosebite, reproduceri după mari maeștri ai picturii universale, sub titlul

*În spital Alecuta a scris despre mine
Vara 1997*

*În lumea copiilor Gabi
Stamatiade, e o vrăjitoare. Bună!
Ea a dat viață eroilor din
Biblioteca copiilor în personaje
concret-sensibile. Teatrul ei -
bibliotecă e un unicat, poate
mondial. Nu vă puteți închipui ce
bucurie am avut când un text al meu
a fost jucat de cititorii-copiii
lui Gabi. Mulți copii - cititori -
actori, înainte!*

Alecu Popovici

În lumea copiilor Gabi Stamatiade e o vrăjitoare. Bună. Ea a dat viață eroilor din Biblioteca copiilor în personaje concret-sensibile. Teatrul ei bibliotecă e un unicat, poate mondial. Nu vă puteți închipui ce bucurie am avut când un text al meu a fost jucat de cititorii-copiii lui Gabi.

Mulți copii – cititori – actori, înainte!

Alecu Popovici

în spital vara 1997

*Carte frumoasă, cinste cui te-a scris,
Încet gândită, gingaș cumpănită;
Ești ca o floare, anume înflorită
Mâinilor mele, care te-au deschis.*

Tudor Arghezi

“Darul eternei primăveri”.

ZIUA EUROPEI a fost genericul manifestărilor organizate de Biblioteca “Ion Creangă” pe 9 mai, manifestări care au avut în centrul atenției o expoziție de pictură cu titlul “Culoare și talent” semnată de prof. Nicolae Filoteanu, Elena Oana Agapie – membri UAP – și Andana Călinescu.

Vernisajul expoziției a fost urmat de un recital instrumental susținut de prof. Monica Vlad la vioară și prof. Maria Deaconescu la pian; coordonator prof. Doina Dumitrașcu.

Perioada vacanței de vară a însemnat debutul ca artist plastic al unei fetițe de numai 7 ani din județul Prahova, Elena Victoria Geambașu, a cărei expoziție a purtat titlul “Desenele copilăriei mele”.

Toamna a adus la bibliotecă un nou grup de copii, artiști plastici în devenire, de la Școala de muzică și arte plastice nr. 4. Sub coordonarea prof. Ioana Lavinia Streinu, copiii au deschis expoziția “Debuturi plastice”.

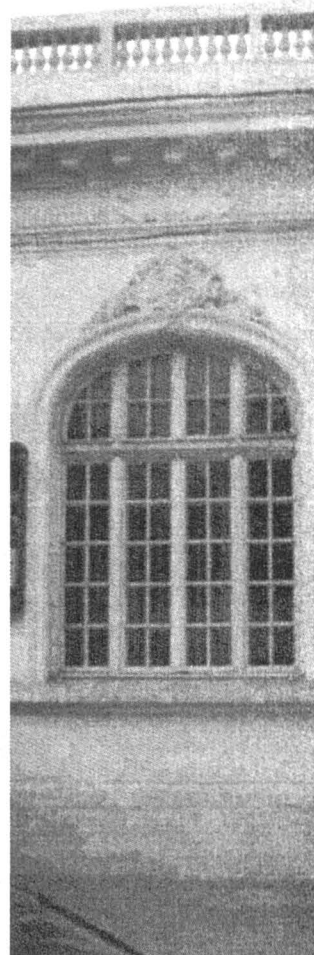
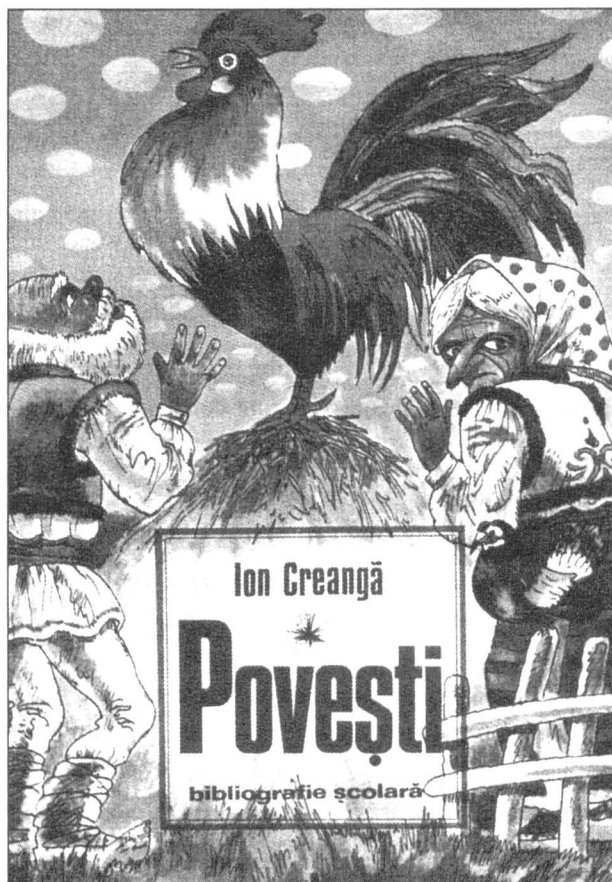
“Povești cu îngeri și sfinți”, expoziție de icoane semnate de Andana Călinescu a încheiat seria de expoziții a anului 2003.

O galerie de artă, un fond de publicații de valoare, un ambient plăcut, o invitație la lectură, posibilitatea de a te relaxa și a medita, un loc unde să vrei să te întorci sunt tot atâtea motive pentru a frecventa Biblioteca “Ion Creangă”.

Ca o permanență a valorilor plastice în localul bibliotecii este colecția de lucrări originale semnate Adriana Mihăilescu, reprezentând ilustrații la edițiile Frații Grimm, *Hansel și Gretel*, Editura Ion Creangă, 1992 ; Petre Ispirescu, *Aleodor Împărat și Din legendele românilor*, Editura Ion Creangă, 1990.

Lucrările ne-au fost oferite de fratele regretatei artiste pentru a împodobi sălile acestui lăcaș de cultură în care Adriana Mihăilescu a expus adeseori.

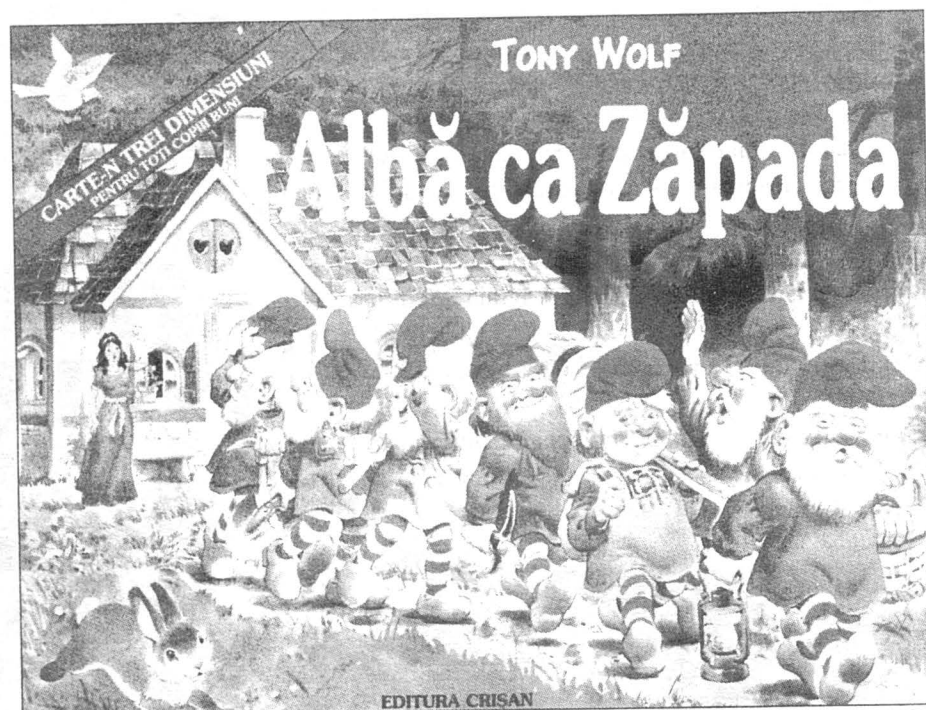
Tradiția frumosului va continua prin organizarea altor expoziții care să încante pe toți cei ce trec pragul Bibliotecii “Ion Creangă”.

Programe pentru copii

Biblioteca "Ion Creangă" face parte integrantă din rețeaua de biblioteci publice pentru copii alcătuită din 9 filiale care acoperă toată zona geografică a Bucureștiului. Fiecare filială poartă numele unui scriitor (Ion Creangă, Vasile Alecsandri, Otilia Cazimir, George Călinescu, C. Dobrogeanu-Gherea, Elena Farago, Emil Gârleanu, Petre Ispirescu, George Topârceanu) și împreună alcătuiesc Serviciul "Programe pentru copii" al Bibliotecii Metropolitane București.

Împreună, bibliotecile pentru copii au drept public-țintă tineretul studios cuprins într-o formă de învățământ de stat sau particular. Oferă servicii de împrumut la domiciliu, studiu la sala de lectură, consultații și informații necesare în procesul de învățământ, bi-

bliografii la cerere, lansări de carte, întâlniri cu scriitorii... Există o permanentă colaborare cu unitățile de învățământ din zona pe care o acoperă fiecare filială, prin organizarea de activități culturale în comun sau desfășurarea unor programe care au ca subiect educația și ocuparea timpului liber al copiilor.

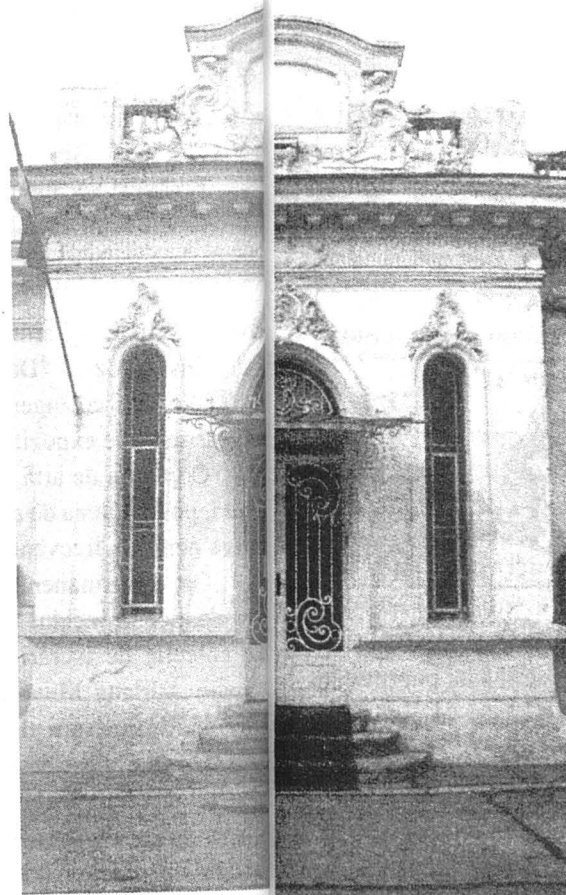
Biblioteca "Ion Creangă" are calitatea de coordonator pentru toate celelalte 8 biblioteci publice pentru copii, programele ce se desfășoară sunt concepute în comun și se

**Bravo celor ce însuflețesc activitatea Bibliotecii pentru copii!
Bravo pentru hărnicia, entuziasmul și priceperea lor!
Gingaș, viu, colorat spectacol de păpuși: Prin orașul cu minuni!
Și totul ieșit din mintea, sufletul și mâinile lor, care modelează spiritul,
imaginația copiilor.**

**Să le meargă totul din plin și să culeagă bucurii din nobila și dificila
lor muncă – le doresc din toată inima.**

Maria Banuș

23 mai 1975

Cartea este un prieten care nu înșală niciodată.

Proverb francez

adrează tuturor copiilor care sunt, sau pot deveni, cititorii noștri.

Structura colecțiilor este enciclopedică, răspunde nevoii de informație în varii domenii dar și cererii de bibliografie școlară. Pe lângă lucrările pe suport de hârtie se achiziționează CD-uri, CD-rom-uri, casete audio, casete video, cursuri de limbi străine, reviste și ziare, hărți etc.

Suntem la început de secol XXI și bibliotecile publice pentru copii trebuie să răspundă cerințelor din ce în ce mai pretențioase ale utilizatorilor atât ca fond de carte cât

și ca ambianță, dotare, modernizare.

Biblioteca "Ion Creangă" dispune de 3 calculatoare, se lucrează la definitivarea catalogului electronic pentru fondul de publicații, s-a început operațiunea de înscriere a cititorilor pe calculator ca un prim pas pentru efectuarea întregului împrumut pe calculator. Se pregătește conectarea locației la INTERNET.

Utilizatorii au în acest moment următoarele facilități:

- consultarea colecțiilor fie pe calculator, fie pe suport de hârtie în fișierul sălii de lectură;
- studierea limbilor străine pe suport electronic individual;
- vizionarea în bibliotecă sau împrumut de casete video cu povești dar și întreaga serie "Discovery";
- audiere sau împrumut de casete audio, CD, CD-rom;
- studierea la sala de lectură a unor lucrări de referință (enciclopedii, dicționare, lucrări de sinteză, lucrări de artă etc.) în limba română dar și franceză, engleză, germană, italiană etc.

Pe lângă studiul la sala de lectură sau împrumuturi, în biblioteca noastră există spații special amenajate pentru preșcolari și școlari mici. Este vorba de Ludotecă și de Teatrul de păpuși "Licurici".

Ideea de la care s-a plecat a fost îmbinarea jocului cu lectura pentru segmentul de vârstă 3 – 8 ani, în așa fel încât trecerea de la joc și ascultat povești la lectura propriu-zisă a acestor povești de către copii să fie mai ușoară.

Elementele de noutate au fost estetica sălii, mobilierul special construit în culori vii (roșu și crem), cărțile ilustrate, în limbile română, engleză, franceză, germană, italiană, jocurile interesante care permit copiilor mai mici să construiască, să-și folosească imaginația, sau celor mai mari cunoștințele de cultură generală și inteligența.

Pentru că aceste modalități de atragere

spre bibliotecă au avut succes la Biblioteca "Ion Creangă", am extins experimentul și la celelalte filiale pentru copii, care au și ele acum jocuri iar pe timpul verii sunt cuprinse în programul "Vacanța 200...", care oferă alternative de relaxare și petrecere, în mod civilizat și educativ, a timpului liber în perioada vacanțelor școlare.

Teatrul de păpuși "Licurici", creat de copii pentru copii, este o altă modalitate de prezentare a textului literar, de dezvoltare a imaginației, de descoperire a talentului și de petrecere a timpului liber.

În fiecare sâmbătă, copiii participă la spectacole și repetiții ale teatrului într-o ambianță specială, o adevărată casă a păpușilor unde totul are farmec, de la amenajarea spațiului până la pelerinajul copiilor păpușari, dar și confecționeri, mânăuitori, designeri, sunetiști, actori.

Cu cea mai adâncă emoție mulțumesc "Bibliotecii M. Sadoveanu" pentru sărbătorirea din seara asta, când am împlinit "șaptezeci de primăveri". Aduc cel mai călduros omagiu și cele mai fierbinți mulțumiri harnicelor conducătoare ale secției pentru copii a acestei biblioteci, care totdeauna au avut grijă să mă înfîlesc cu numeroșii și simpaticii ei cititori.

Dumitru Almaș

20 decembrie 1978

SĂRBĂTORI PASCALE

20 aprilie 2000

1. Vernisajul expoziției de desene "HRISTOS A ÎNVIAT !"
-Expun elevii Școlii nr. 74
2. Concurs "Cine știe răspunde"
-Participă elevii Școlii nr. 74 și ai Liceului "Nicolae Teclu"
3. Teatrul de păpuși "LICURICI" prezintă spectacolul "TUPA – TUP și prietenii săi" de Irimie Străuț

Organizatori : Biblioteca "ION CREANGĂ" și Asociația "GENERAȚIA 2020"
Loc de desfășurare : Sediul bibliotecii "Ion Creangă"
Ora : 10,00

Manifestarea face parte din programul "Cultură și cartier"

BIBLIOTECA "ION CREANGĂ"
Str. Christian Tell nr. 10 sect. 1

*A vorbi despre limba română
Este o duminică!*

Nichita Stănescu

Putem spune că aceste experimente reușite, modalități de atragere spre bibliotecă a unui cât mai mare număr de copii de toate vârstele, fac din Biblioteca "Ion Creangă" un lider de opinie, un colaborator de nădejde pentru cei care se implică în educația copiilor, într-o competiție dură și continuă cu celelalte tentații care vin dinspre mass-media (televizor, film, jocuri pe calculator etc.).

Proiectul cultural în desfășurare, "Roata copilăriei. Joc. Lectură. Studiu", explică prin subtitlu scopul urmărit și face din bibliotecă locul ideal de interferență a activităților obligatorii și de studiu cu cele de petrecere a timpului liber.

În desfășurarea obiectivelor proiectului sunt implicate toate cele 9 biblioteci publice pentru copii, filiale ale Bibliotecii Metropolitane București, precum și alte instituții care au ca obiect de activitate educația copiilor (școli, asociații de asistență, alte instituții).

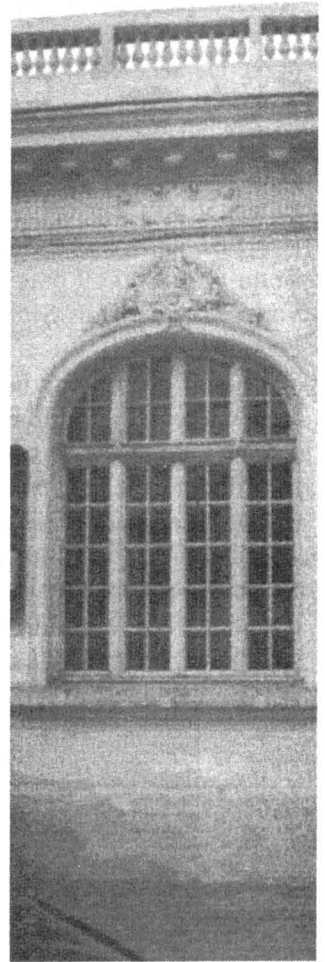
Tot din acest proiect face parte și programul estival "Vacanța 200...", program care se repetă în fiecare an și se desfășoară în toate bibliotecile pentru copii.

O altă dimensiune a activităților devenite tradiționale în Biblioteca "Ion Creangă"

este și organizarea de expoziții de desene ale copiilor precum și expoziții de artă plastică ale artiștilor consacrați.

Pentru viitor, bibliotecile pentru copii vor fi dotate cu calculatoare care le vor permite conectarea la o rețea unică a Bibliotecii Metropolitane, se va continua activitatea de modernizare a locațiilor în care sunt amplasate, se vor diversifica serviciile și se va mări numărul de bibliotecari pe unitate, măsură fără de care nu se poate desfășura o muncă de calitate.

Delia NISTOR

18 MAI 2001

CERCUL DE ICOANE al
Scolii cu clasele I-VIII nr. 17 "Pia Bratianu"

EXPOZIȚIE DE ICOANE
"FERESTRE SPRE CER"

De la Ion Creangă la Emil Gârleanu

Suntem unii dintre aleșii vieții, pentru că “noi” suntem aceia care pot educa și forma caracterul și personalitatea copilului de azi și al omului de mâine! De aceea, are o mare importanță cum privește “bibliotecarul” publicul – diferențele în cerințele de lectură și felul în care se oglindesc aceste diferențieri în relația *Carte – Cititor*; pentru că toate eforturile depuse într-o bibliotecă sunt în zadar dacă unul din factorii cei mai importanți nu există: utilizatorul. *Cartea*, ca instrument de educație și instruire, este comodă, ea se adaptează timpului de care dispune cititorul, stării sale de spirit, stării sale psihice, gradului de oboseală, necesității de a reveni asupra ei sau libertatea de a o abandona. De aceea, bibliotecarul trebuie să țină seama că fiecare cititor a acumulat o anumită experiență din lectură și are o anumită evoluție corespunzătoare aptitudinilor sale intelectuale, deci utilizatorul nu trebuie depersonalizat în raporturile sale cu biblioteca, el trebuie luat ca o entitate, cu un univers spiritual propriu, cu gusturi, cu preferințe și capacități de receptare distincte.

Și, atunci – când îi vezi mici, cu ochii larg deschiși în fața miilor de cărți – cum să nu-i primești cu brațele deschise și cum să nu le dedici munca ta de bibliotecar, cu vorba sau cu sfatul? Și te gândești cum să-i ajuți, cum să le rezolvi micile (marile) probleme?

Așa... am pornit în minunata călătorie de cercetare a cărților în spațiul micii noastre biblioteci. În primul rând am încercat să redăm privirii copiilor – bucuria găsirii unui prieten bun, plăcut, bonom, mintos și deseori plin de haz: *Cartea din bibliotecă*; aceasta oglindindu-se în *Vitrina* mare și frumoasă. Aici “ochiul curios” al copilului descoperă noutățile, anotimpurile care se succed, expoziții de carte aniversară a unui romancier, poet sau pictor, marcând evenimente deosebite, manifestări culturale etc. Atingând astfel două obiective: valorificarea patrimoniului bibliotecii și efectul asupra potențialilor cititori care-și vor îndrepta pașii spre bibliotecă, în speranța ca aceasta să devină un spațiu de interferență a activităților cultural-educative cu cele de recreere. Acest impact

E frumoasă această Bibliotecă și bine organizată. Ceea ce se face pentru copii e meritoriu. Felicit pe cei ce muncesc aici.

Lucia Demetrius

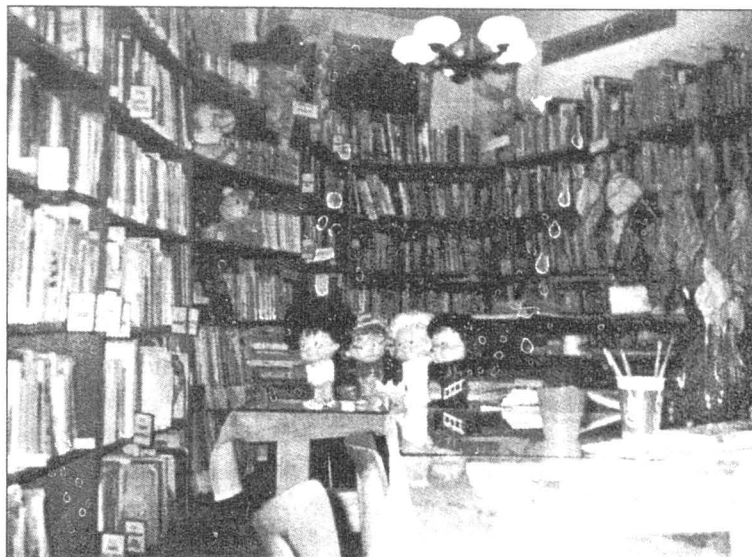
28 nov. 1977

Primul meu atlas Larousse

Cărțile care te ajută cel mai mult sunt acelea care te fac să gândești cel mai mult.

Proverb englez

Prima mea enciclopedie Larousse

deschide un mare evantai de posibilități de lucru: cultură generală, jocuri de interior și exterior, concursuri literare și sportive, vizitarea parcurilor capitalei care cuprind atelierele de creație care sunt stimulatoarele imaginației și creativității micilor utilizatori.

Una din cele nouă filiale cu servicii programe pentru copii ale Bibliotecii Metropolitane București este Biblioteca “Emil Gârleanu” (acel scriitor prea timpuriu dispărut, despre care E. Lovinescu spunea: “miniaturist care a scris subiecte mici, oameni mijlocii, și despre dobitoace și lucruri neînsuflite – dar cu o mare sensibilitate și cu o mare artă a cuvântului”) – care are un regim mai special al *instrumentelor de informare*, punând la dispoziția publicului utilizator cât mai multe căi de acces către patrimoniul bibliotecii. Astfel, în afara *Cataloagelor generale alfabetic și sistematic* există și cel *topografic*, cel al *noutăților*, *Cataloage pe titluri* pentru vârstele I și II, al căror element de ordonare este titlul lucrării în ordine alfabetică. Pentru literatura de copii are o valoare inestimabilă, pentru că micii utilizatori nu au încă noțiunea de autor, de abia o au pe cea a titlului, iar literatura pentru copii își găsește locul și proporția necesară în biblioteca noastră, ocupând un loc prioritar în cadrul fondului de carte.

Catalogul pe titluri II B este un instrument bibliografic nou, care dezvoltă dialogul dintre utilizatori și catalog, astfel încât cititorul va găsi cu ușurință tema, personajul istoric sau perioada. *Catalogul tematic* este organizat alfabetic după un plan dinainte stabilit: animale, anotimpuri, fabule, flori, mama etc., care este destinat preșcolarilor și elevilor claselor I – IV. *Catalogul pe subiecte*, grupa *Geografie*, este mai complex – avem o lucrare personală în acest sens. *Catalogul analitic de critică literară* (română și universală) analizează lucrări de profil din fondul bibliotecii. Pentru atragerea copiilor prin titlul lucrării, dându-le posibilitatea de a intui ce subiect tratează cartea, am înființat trei cataloage pe titluri în limbile engleză, franceză și germană.

Dar cel mai nou catalog este cel pentru revista “Arborele lumii” în care se găsesc toate domeniile tratate la anii 2000, fiind foarte important tocmai pentru varietatea subiectelor și pentru actualitatea sa.

Fișierul nostru este foarte vesel, are 60 de casete care poartă cele zece cataloage – și pe fiecare casetă au fost atașate stele, steluțe, buline etc. viu colorate – ușurând ast-

fel accesul copiilor la sistemul nostru de informare.

De asemenea, ambientul bibliotecii este apropiat copiilor – de exemplu: la intrare o păpușă mare prezintă indicatorul *Literatură pentru copii*; o alta, într-un costum românesc “mai stilizat”, informează că în cele patru rafturi vom găsi *Literatură română*; o păpușă blondă anunță *Literatura universală*; iar o păpușă mai mică poartă pe un braț *Folclorul românesc* iar pe celălalt, *Folclorul universal*; vârsta I este prezentată de o altă păpușă, Mașenca; urmează un fel de drăcușor, care parcă vrea să-ți spună “aici e-aici!” El prezintă *Bibliografia școlară*.

Vârsta II este mai serioasă, fiind reprezentată doar de indicatoarele verzi cu II A1, II A2, II A3, II A4, II A5 până la II N.

Raftul de *Literatură franceză* este indicat “de un fel de Gavroche”; în spațiile de creștere, prin rafturi răsar fel de fel de vietăți și păpuși. Puțin mai jos, în raftul francezilor, un elefant arată mica noastră colecție “*Livre de poche*”, iar Miss Piggy prezintă *Științele naturii ș.a.m.d.*

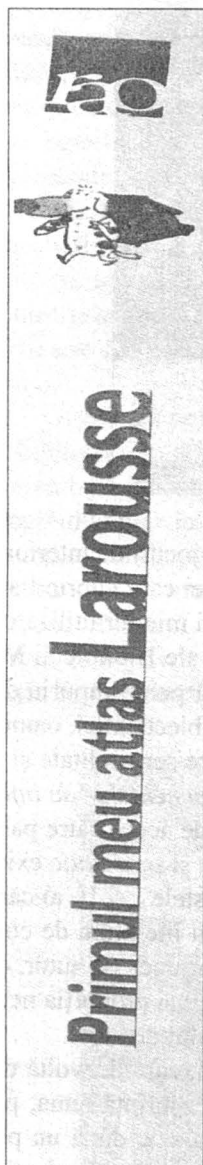
Măsuțe și scăunele invită utilizatorii mici sau mari să cerceteze sau să studieze, să picteze, să-și facă lecțiile – ca într-o sală de lectură.

Avem și un hol cu *Fondul de referință*, avem și o *Sală a colecțiilor*, care este și sală de protocol, avem și un *Depozit...*

După cum se poate observa, ideea este de a aduce cât mai mulți utilizatori în bibliotecă – aceasta neimpunând nici o constrângere, aceștia nefiind supuși rigorilor școlii!

Dar... poate pentru micul utilizator biblioteca va fi o a doua școală, dar una fără orar fix, fără întrebări și... fără catalog!

Oana SOLOMONESCU

Ce aș putea spune mai mult decât că
aș vrea să nu uit, să nu uități și să nu uităm
cântecul copilăriei pururea născătoare de soare, pe
care l-am ascultat împreună în această seară
de mai, cu gust de ciresi prăguite spre bucuriile
noastre atât de omenești și atât de fidele!

Vă mulțumesc!

Petre Ghelmez

Cățile au aceiași dușmani ca și omul: focul, umiditatea, animalele, timpul și propriul lor conținut.

Paul Valéry

Biblioteca pentru copii = privilegiu + responsabilitate

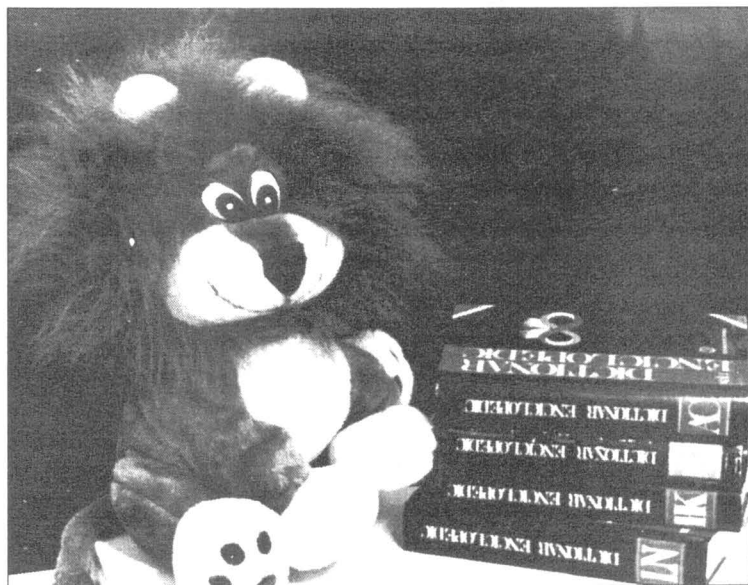
Cei mai frumoși ani din cariera mea profesională au fost cei de la începutul carierei de bibliotecar, când am deschis ușa bibliotecii pentru copii și tineret. Urma să o închid după 11 ani, ani în care mi-am simțit sufletul tânăr și am trăit intens emoțiile, bucuriile, tristețile celor care se obișnuiseră să vină la bibliotecă nu numai ca să împrumute cărți, ci mai ales să se întâlnească, să comunice, să-și descarce sufletul, să se împrietenească, să-și exprime punctele de vedere, să-și dezvăluie idealurile, să plângă, să râdă, să se bucure împreună de prima ninsoare sau să se întristeze când nota de la teză a fost mică.

Presupun că aceleași trăiri le au toți cei care au norocul – zic eu – dar și dificila sarcină să fie bibliotecari într-o bibliotecă pentru copii.

Disponibilitatea sufletească, corelată cu o foarte bună pregătire profesională, cu conștientizarea faptului că lecturile copilăriei au un impact de mai mare trăire, făcându-și un loc aparte în memorie și influențând modul de a privi și înțelege lumea sunt câteva dintre condițiile indispensabile celui care intenționează să-și desfășoare activitatea într-o bibliotecă pentru copii.

De asemenea, specificitatea publicului impune o pregătire specială psihico-pedagogică în stare să permită cunoașterea cerințelor și capacităților proprii fiecărei vârste și să determine dezvoltarea deprinderilor de muncă intelectuală independentă a utilizatorilor.

Rodica COSMACIUC

Prima mea enciclopedie Larousse

La aniversare

Isprava de a aduna câteva cuvinte encomiastice pentru a le dedica aniversării a 35 de ani de activitate a Bibliotecii "Ion Creangă" mi-a declanșat o regresie temporală până la faza preadolescenței când frecventam curent o micuță bibliotecă de cartier, care pentru mine întruchipa acel spațiu magic al revelației, mirării și inocenței interogative. Îmi aduc aminte că intram sfielnic și pios ca un înger în perimetrul intim al divinității tutelare și ceream cartea recomandată, timp în care privirile nesățioase devorau titluri diverse și coperte pluricolore, stârnind în mine apetituri de lector gourmand. Erau vremuri în care dominantă era culoarea cenușie, iar starea unanimă exhiba o blazare ternă și irevocabilă. Târziu am realizat că acea discretă odăiță tapetată cu cărți era nu numai un semn distinct de civilizație, ci și un depozit de optimism, o nișă de libertate cuminte, discretă și fertilă, pe care subconștientul propriu o râvnea cu o nedisimulată feroare.

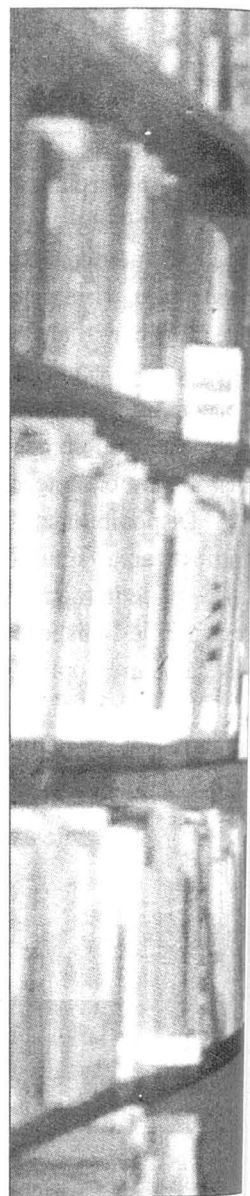
După ani de școlire formală și peregrinări apostolice, un destin deturnat a făcut ca acea dorință subliminală să se împlinească într-un moment de fractură ireconciliabilă față de un trecut colectiv inconfortabil, cu inserții demonice, în care, nu de puține ori, inamicii libertății erau și inamicii cărților. Valul post-factum de schimbări profunde nu putea eluda bibliotecile românești, care trebuie să surmonteze handicapuri majore pentru a se sincroniza cu metamorfozele instituțiilor occidentale de profil. În acest spirit este relevantă o veste care ne înștiințează că în SUA face ravagii un minicomputer (lapware), cu jocuri destinate copiilor

Mulțumesc bibliotecii și harnicilor ei slujitori pentru multe clipe de emoție care mi-au înviat un gând vechi redestăinuit aici: acela de a scrie cât mai repede o nouă carte dedicată vârstei, intitulată: MIRAJ.

În loc de alte vorbe, această promisiune, făcută aici la biblioteca "Mihail Sadoveanu", azi 21 noiembrie 1975.

Constantin Chiriță

Eu să nu fi știut a ceti, de mult aș fi înnebunit, câte am avut pe capul meu.

Ion Creangă

între 1 – 2 ani. Aceste jucării virtuale deprind bebelușul să folosească mouse-ul și claviatura chiar înainte de a merge și de a vorbi curent. E de ajuns o ușoară atingere a “inofensivului șoricel” pentru ca fermecătoarele personaje din povești să se anime pe ecranul monitorului. Unele din aceste jocuri sunt personalizabile, în sensul că imaginea copilului poate fi digitizată, acesta intrând astfel în anturajul captivanților eroi virtuali. Deprins din fragedă pruncie cu astfel de practică ludică, copilul secolului XXI se pregătește să devină un devorator bulimic de cultură vizuală, cu o sagacitate inexpressivă pentru tehnologia informațională. În acest context nu puțini profesioniști în bibliologie și știința informării se

întreabă dacă lectura arhaică și instituția info-documentară comunitară vor mai avea un rol în formarea pentru profesie și viață. Noi credem, însă, că orice perspectivă s-ar deschide, nu trebuie să cădem în scepticism demobilizant.

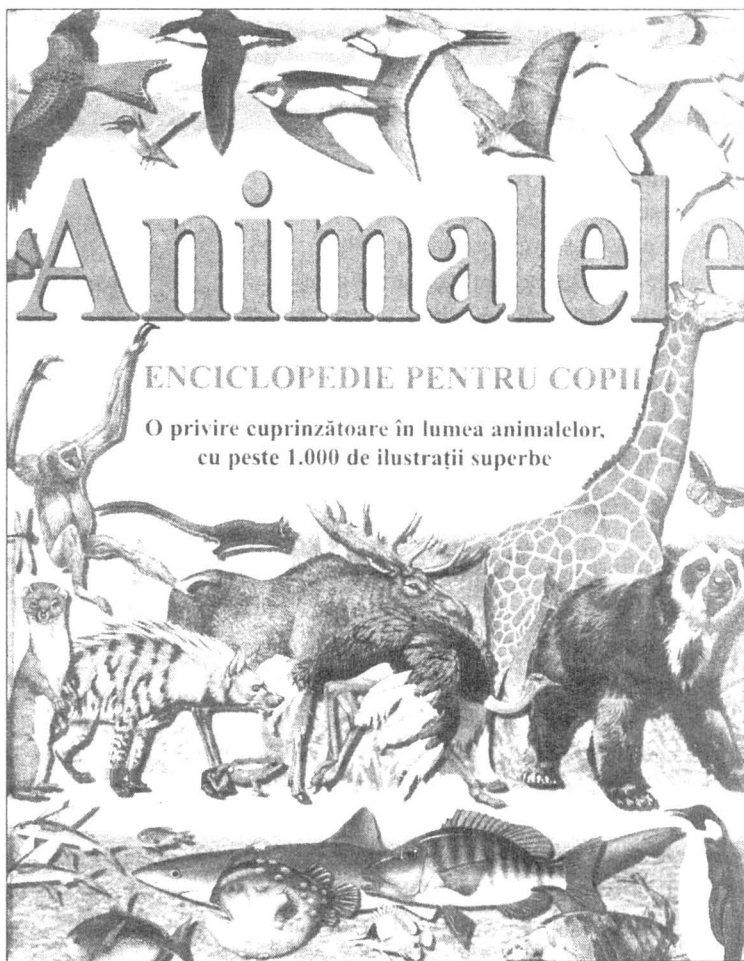
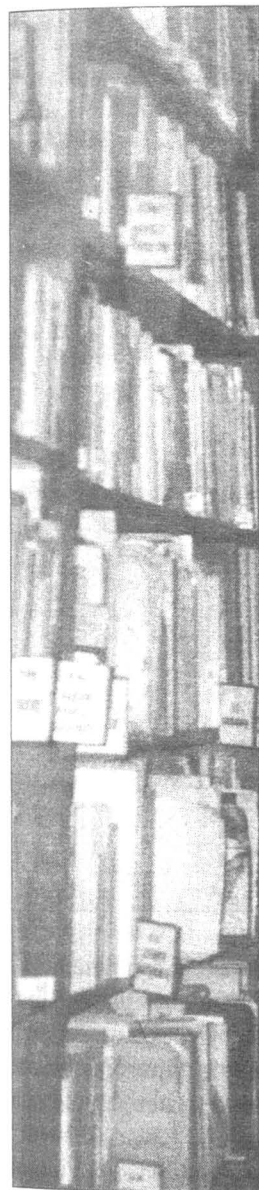
În această ipostază istorică Biblioteca “Ion Creangă” s-a dovedit un model de acțiune.

Convocarea resurselor materiale și umane – animate de inițiativă și optimism temperat – a făcut din această filială un etalon al instituțiilor similare din România, dar evoluția ei nu trebuie să se oprească aici. Ea este obligată să

își sporească neîntrerupt zestrea de carte cu adresabilitate specifică, să nu ignore suporturile de exprimare moderne, să depășească teama de noile tehnologii de stocare și diseminare a informațiilor și, mai ales, să “inventeze” noi mijloace de seducție. Este știut faptul că, metaforic vorbind, o bibliotecă este ca un suflet care, dacă nu se deschide, se usucă în autism și se acoperă cu sedimentele uitării și cu praful indiferenței publice.

Acum, la ceas aniversar, când alte filiale ale Bibliotecii Metropolitane București sunt amenințate cu schimbarea locațiilor ori cu destructurarea definitivă, urarea de “La mulți ani!” se convertește în ideal pus în slujba modelării și înnobilării fragedelor minți ale acestui popor.

Liviu BUTUC

Biblioteca pentru copii – un loc în care se configurează viitorul

Psihologia socială, sociologia, mediologia și alte științe care “monitorizează” ce se întâmplă cu masele, cu publicul, cu cetățenii unei țări nu acordă interes unui segment de populație care este, totuși, foarte important: copiii.

Statisticile înregistrează nașterile și mortalitatea, eșecul școlar dar nu și fenomenele care țin de formarea cetățenilor care vor fi activi, vor fi alegători, vor produce și vor consuma în mod semnificativ în deceniile următoare.

Educația se află în seama familiilor (educate sau nu) până la 6 ani, iar apoi se face după modele mai mult sau mai puțin coerente și durabile în mediul școlar. Dar vocabularul, conceptele, procesele mentale se formează în mod esențial la vârsta copilăriei. Ceea ce se investește, la nivel de familie și de comunitate, acum, în viitorul adult, determină calitatea intelectuală, morală și comportamentală a cetățeanului care va trebui să ducă țara mai departe în viitor.

Cum arată oferta de informație și loisir care stă la baza reprezentărilor despre lume ale copilului? Televiziunile difuzează în cursul dimineții emisiuni nu foarte inteligente și variate. Desenele animate reprezintă de fapt produsele cele mai consumate, dar nici calitatea lor nu excelează, raportată la cantitate.

Filmele și emisiunile de divertisment pentru adulți (multe, ce e drept, infantile) propun modele de multe ori mai curând de ocolit decât de urmat, împotriva cărora, copilul lăsat de capul lui acasă, la televizor, nu este protejat efectiv. Excesul de clipuri publicitare îl obișnuiește cu un tip de mesaj pulverizat, fragmentat, ceea ce face ca și atenția viitorului adult să fie secvențială, de scurtă durată.

Audio-vizualul captivează, dar nu hrănește cu “substanță utilă” pe viitorul

Conducerea BIBLIOTECII MUNICIPALE pentru copii a avut fericita inițiativă de a prilejui să ne aflăm în mijlocul copiilor dragi, să stăm de vorbă cu ei, să le transmitem din dragostea ce le purtăm, să le împărtășim amintiri despre noi și despre cărțile noastre. Mulțumim conducerii, corpului didactic și-l asigurăm de toată prețuirea noastră pentru ceea ce a organizat.

1975

Agatha Grigorescu-Bacovia

Biblioteca e numai acolo unde se dă viață cărții.

Filippo Turati

cetățean/alegător. În România oferta de bandă desenată pentru copii, care deschide apetitul pentru lectură, este cvasiinexistentă. Nici oferta de carte nu este la nivelul altor țări, dar ea ar fi suficientă cu condiția ca familiile să-și poată permite să cumpere produsele editurilor. Dar în condițiile în care prețul unui kilogram de portocale este mai accesibil decât acela al unei cărți, părintele alege vitaminele. Și este de înțeles.

Rămâne ca deficitul de informație – loisir să fie compensat de un serviciu public, finanțat din banul comunității: Biblioteca.

Iată de ce biblioteca pentru copii înzestrată cu documente pe hârtie (de toate genurile) și audio-virtuale este o instituție indispensabilă.

Iată de ce în orice țară civilizată ea este atrăgătoare, gândită și echipată pentru a prinde și a reține, pentru a influența în bine, pentru a educa și forma un viitor cetățean cu simțul valorii, responsabil, obișnuit să respecte spațiul public, să se înscrie în grupuri active în mod inteligent.

Ceea ce a realizat în deceniile de existență secția pentru copii a Bibliotecii Municipale București, în condiții de economie drastică a resurselor, este așadar foarte important. Oferta de documente nu este – de departe – pe măsura nevoilor și nu se compară cu aceea a bibliotecilor similare din alte țări. Dar programele, acțiunea de animație, prin teatrul “Licurici”, prin expoziții, prin concursuri, întâlniri, prin atâtea evenimente organizate cu real succes (chiar dacă nu mediatizate pe măsura meritelor, căci televiziunile caută senzaționalul sordid și violent, nu facerea de bine ca model), totul a făcut din această mică lume un spațiu generator de civilizație, sentimente bune, bucurii curate, educație și sărbători.

Prin tot ce au făcut în timp oamenii bibliotecii, rețeaua serviciilor pentru copii a întreținut vie o anume stare de emulație. A realizat mai mult decât se poate spune într-un articol.

Laudele ar fi festiviste-convenționale, oricât de meritale sunt ele în realitate. Totuși, date fiind condițiile, în 35 de ani oamenii care au lucrat și lucrează cu copiii, atrăgând și colaboratori și sponsori, au făcut deseori mai mult decât le era datorita. Și n-au avut altă răsplătită decât satisfacția profesională, deseori umbră de griji și de nevoi.

Cel puțin cu prilejul unei aniversări ei merită o recunoaștere: au realizat lucruri care nu se văd în statistici, nu sunt cuantificabile, dar au efect pe termen lung în conștiințele celor pe care i-au format și îi educă: copiii de ieri, cetățenii utili de azi, copiii de azi, cetățenii demni de mâine.

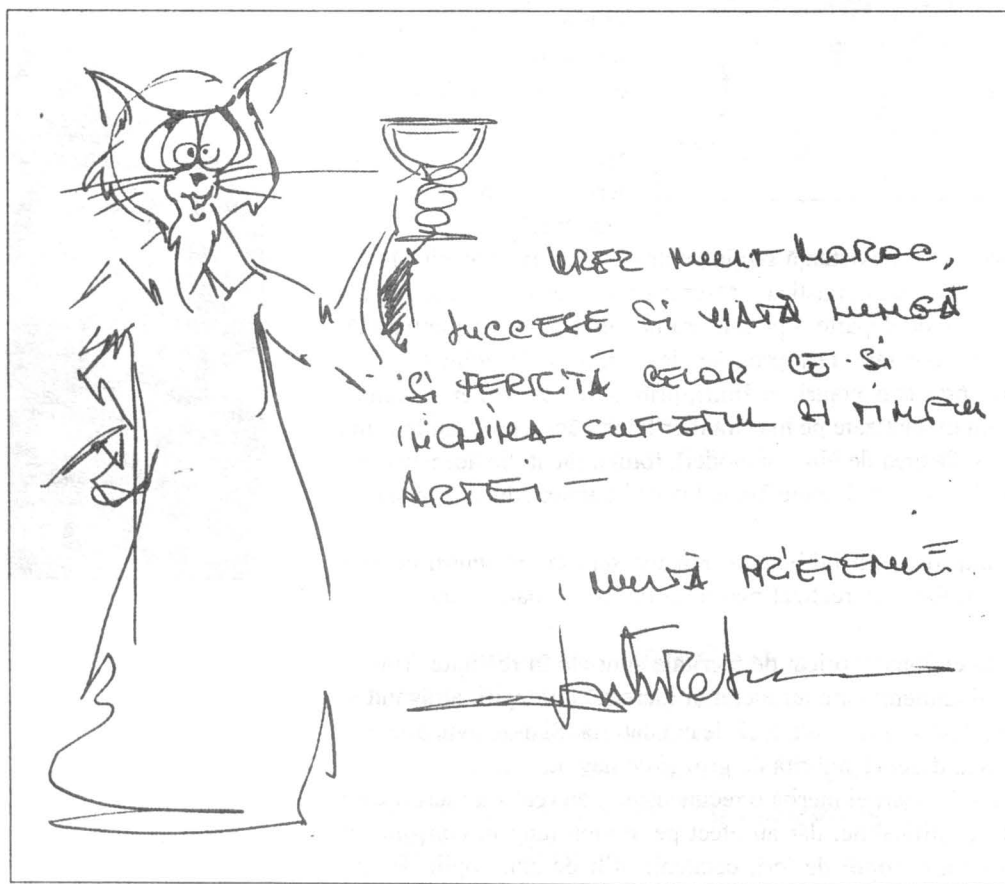
Sultana CRAIA

Filosoful și copiii

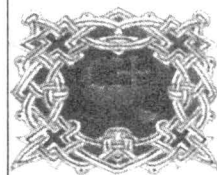
Prin toamna anului '87, ocupându-mă cu programele culturale ale Bibliotecii pentru copii, m-am gândit să invit și câțiva scriitori de o factură mai "pretențioasă". Mi-amintesc faptul că, la cererea unui grup de liceeni cenacliști, l-am invitat, în sediul de pe Christian Tell, pe Andrei Pleșu. Omul avea notorietatea unui filosof format la "școala lui Noica". Cum s-o fi simțit domnul Pleșu printre cuburile colorate și personajele de cârpă ale teatrului de păpuși din bibliotecă, nu pot să știu.

Ceea ce mi-aduc, însă, aminte este rafala de întrebări iscoditoare pe care le-a primit din partea adolescenților care doreau să afle "sensurile vieții" și "puterea de cunoaștere a omului" de la un filosof "la modă", cum s-ar spune. Luat prin surprindere de interogațiile lor juvenile, domnul Pleșu a avut un moment de recul, apoi m-a întrebat, cu ochii mirați: "Domnule Horia, dar eu credeam că sîntem într-o bibliotecă de copii..." Mi se pare că i-am răspuns în felul următor: "Și ei sînt copii, dar fac parte dintr-un cenaclu de eseuri, unii au cîștigat și olimpiade pe țară". Din acel moment invitatul a început o dizertație spumoasă despre eseu ca gen literar. Liceenii i-au ascultat cu pasiune monologul care a ținut mult după ora închiderii bibliotecii.

Horia FRUNZĂ

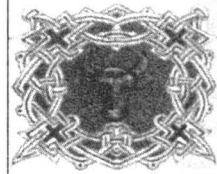
Victor Antonescu

Constantin
REZACHEVICI

ENCICLOPEDIA DOMINILOR ROMÂNI
CRONOLOGIA DOMINILOR DIN
ȚARA ROMÂNEASCĂ ȘI MOLDOVA

Vol. I

Cel ce distruge o carte bună ucide însăși rațiunea.

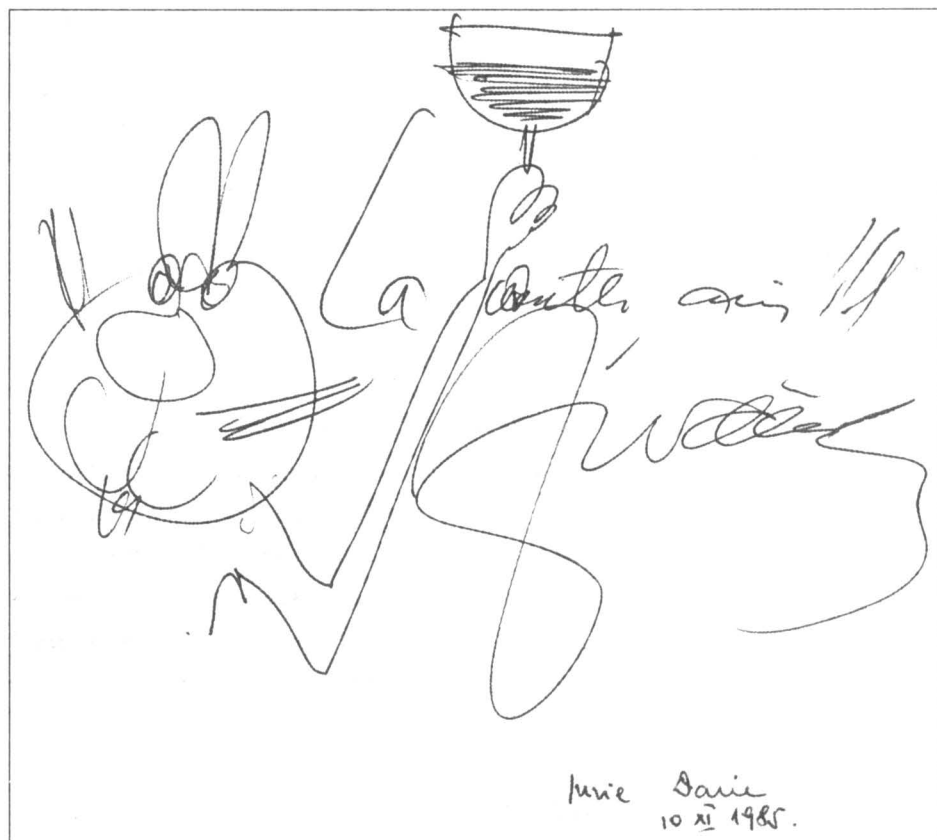
John Milton

Un binemeritat jubileu

Pentru ca să apară *biblioteca* a fost necesar, mai întâi, să apară *suportul* pe care trebuia să fie imprimate gândurile, sentimentele, raționamentele omului... Este adevărat însă că Homer și alți rapsozi asemănători lui erau, pe vremuri, un fel de... biblioteci umblătoare. Dar *Codul lui Hammurabi* (care, desigur, nu era literatură) a fost dăruit, pentru prima dată, în piatră, după ce *gramma*, adică literele, trecuseră prin marea aventură a pictogramei și se simplificaseră, uluitor, ajungând să fie înșiruite ca niște oșteni, în poziție “de drepți” – în scrierea cuneiformă. Așadar, se poate spune că primele *cărți* ale omenirii au fost de piatră. Dar chiar și numai câteva dintre acestea ar fi dărâmat orice *biblioteca* (adică *biblion* care, în greaca veche, însemna *carte* și *theke* – *dulap*). Pentru a evita acest pericol, mintea omenească a inventat, în Egipt, papirusul, apoi, în Pergam, – pergamentul, în timp ce, în altă parte a lumii, în China era inventată hârtia din fibra albă a scoarței de dud.

... Și așa, au trecut câteva mii de ani, iar cărțile trecând prin celebra bibliotecă de la Alexandria... au ajuns, acum 35 de ani, la Biblioteca Municipală pentru copii “Ion Creangă”, în care și-au făcut și își fac și azi ucenicia de viitori cărturari zeci și zeci de mii de prichindei... Pe unii dintre aceștia i-am cunoscut cu prilejul numeroaselor întâlniri pe care le-am avut cu ei, în sălile bibliotecii din strada Christian Tell, numărul 10, și sunt foarte bucuroși că, printre *trofeele* primite de la cititorii acestei biblioteci (deci și ai mei), se numără și câteva pe care le-am primit din mâinile și totala lor generozitate.

Iuliu RAȚIU

... Și voi, doamne ale cărții...

Carte frumoasă, cinste cui te-a scris... sună începutul poemului *Ex libris* în viziunea argheziană. Păcat că încă nu s-a născut acel poem care să continue gândul acestui vers cu un altul: "Cartea frumoasă, cinste cui te păstrează și nu precupețește nici un efort ca să ajungi în mâinile cititorilor". Ar fi un început demn de ceea ce fac de atât amar de ani – 35! – colegele mele, bibliotecarele Bibliotecii pentru copii "Ion Creangă".

Harnice și profesioniste, având acel har filologic pentru carte, ele s-au dăruit profesiei lor nobile cu o râvnă și o originalitate pe care nu le-am întâlnit în nici o altă bibliotecă pentru copii. Aici cartea n-a fost doar un prilej de "iscusită zăbavă", ci și de întâlniri tematice, cu elevii și cadrele didactice, de concursuri pentru ascuțirea minții, memoriei, pentru dezvoltarea vorbirii și iubirii de lectură. Aici am avut cele mai frumoase și incitante întâlniri cu micii cititori, aici am asistat la spectacole realizate de școlari, dar regizate de doamnele bibliotecare. Aici s-au pus în scenă, cu păpuși create prin talentul și strădania regizorală tot a doamnelor bibliotecare, cele mai izbutite scenete în care micii cititori deveneau, după captivanta lectură, actori și păpușari. Cum fondul de carte a scăzut dramatic în ultimii ani, aici am asistat la multe tentative reușite de completare a lui. Micul muzeu al cărții a fost întotdeauna îmbogățit cu creații plastice ale copiilor. Alături de iubirea pentru lectură au fost induse într-o interdisciplinaritate rotundă iubirea pentru muzică, teatru, dans, poezie, pictură, într-un cuvânt pentru spectacol și artă.

Fie ca sărbătoarea împlinirii a 35 de ani de existență frământată, dar vie și benefică pentru carte și cititori, să le aducă dragelor mele colege, bibliotecarele, viteze păstrătoare ale cărții, vitregite într-o lume a televizorului și calculatorului, sănătate, putere de muncă și dăruire și satisfacții nu doar morale, ci și materiale.

Și așa cum, iarăși, tot Arghezi spune că "în restriște, singură, cartea nu te părăsește și rămâne să te mângâie", și voi, doamne ale cărții, fie să nu părăsiți cetatea ei și să rămâneți să-i mângâiați cu știință și suflet pe micii voștri cititori.

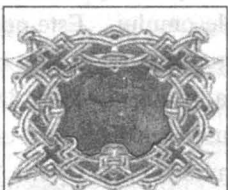
Passionaria STOICESCU

Mă bucur sincer pentru frumusețea și nobila muncă a acestui minunat colectiv care se dăruie întru înfrumusețarea gingașelor suflete ale celor mai "tineri" cititori. Am mai participat și la alte multe manifestări ale unor instituții surori, dar spiritul de inițiativă, acțiunile atât de diverse și de noi, dragostea față de această atât de grea profesie a "slujitoarelor de frumos" de aici întrece tot ce am întâlnit până acum!

Le urez acestor minunate colege noi și mari succese!

Radu Cârneli

20 mai 1975

Constantin
REZACHEVICI

ENCICLOPEDIA DOMNILOR ROMÂNI
CRONOLOGIA DOMNILOR DIN
ȚARA ROMÂNEASCĂ ȘI MOLDOVA

Vol. I

*Cititul îl face pe om deplin, vorbitul îl face prompt,
iar scrisul îl face exact.*

Francis Bacon

Biblioteca "Ion Creangă", tezaur de carte pentru copii

Filială a Bibliotecii Metropolitane București, așezată, am putea zice în centrul Capitalei, de câteva decenii asigură lectura școlărilor (mici și mari), chiar și elevilor de liceu și – de ce nu? – și educatorilor. În ultimul timp și editorii își asigură cărțile pentru copii pe care urmează să le tipărească.

"Biblioteca e numai acolo unde se dă viață cărții!" zice un gânditor ce semnează Filippo Turati. Biblioteca "Ion Creangă" este prima instituție din București care justifică această maximă. La acest gând înțelept am mai putea adăuga și o vorbă de duh a anticului Seneca: "Folosul îl găsești nu în cărți multe, ci în cărți bune!"

Biblioteca "Ion Creangă" nu este o instituție pasivă, doar aceea de a oferi cărți la cerere. Aici au loc întâlniri cu autorii cărților. Se fac lansări și se dau autografe, se întâlnesc școlarii-cititori cu critici literari și cu conferențieri distinși, care îndeamnă la lectură și evidențiază avantajele lecturii.

Îmi aduc aminte cum, în 1995, cu ocazia sărbătoririi a 100 de ani de la înființarea colecției "Biblioteca pentru toți" în anul 1895, al cărui prim număr a fost *Povești alese* de H. Ch. Andersen (traducere și prefață de Dumitru Stăncescu), la această manifestare a participat și ambasadorul Danemarcei. Din partea editurii "Ion Creangă" a fost de față chiar subsemnatul, care a prezentat realizările editurii în colecția "Biblioteca pentru toți copiii", care, din păcate, astăzi a dispărut.

De-ar fi fost de față chiar marele poet Tudor Arghezi, cred că ar fi exclamat: "Carte frumoasă, cinste cui te-a scris!"

Intrând astăzi în Biblioteca "Ion Creangă" ne găsim în fața unei instituții vii, active, bine condusă, cu activități variate, apropiind oamenii de cultură de cititori.

Vivat, crescat, floreat!

Nu pot să închei fără a aminti un gând versificat publicat de Radu Gyr în poezia *Ex libris*:

*Lăzi grele, doldora de tomuri,
Pe rafturi cărți cu semne,
Și-n noi, urcând ca niște domuri,
Înțelepciunile solemne!*

G. ZARAFU

FERESTRE DESCHISE SPRE LUME

-EXPOZITIE de PICTURA -

Iunie - 15iunie
2002

- Școala nr134 -prof. Marcela Aelenei
- Școala nr.157 -prof. Afrodita Buzoianu
- Școala nr.157 -prof.Maria Brascareanu
- Școala nr.198 -prof. Gavril Mocenco
- Școala nr. 59 -prof. Speranta Cojocaru
- Școala nr. 114 -prof. Mihaela Filoteanu
- Colegiu "Elena Cuza" -prof. Mihaela Tudoran
- Școala nr. 16 "Mircea cel Bațran"

-prof. Mihai Zait, Iasi

ENCICLOPEDIA ȘCOLARĂ

Confesiunile unei "păpușărese"

La început am fost un bibliotecar care avea, ce-i drept, o deosebită pasiune pentru munca cu copiii pentru care realizam tot felul de păpuși și decupaje din hârtie care îi atrăgeau spre bibliotecă, devenind prietenii cărții.

În 1969 s-a deschis Secția pentru copii a Bibliotecii orașenești "Mihail Sadoveanu". Am făcut parte de la început din colectivul de bibliotecari, tineri pasionați de munca cu cartea și care îndrăgeau copiii. Mi-am amplificat activitatea, a crescut numărul de copii, nivelul cultural, cerințele publicului.

S-au căutat noi modalități de abordare a activității cu copiii, și anume: păpușile. Era un gen inedit de manifestare în cadrul bibliotecii, deosebit de antrenant pentru micii cititori, practicat în bibliotecile europene. Prin păpuși trebuia să dau viață eroilor din cărțile pentru copii.

Pentru început am lucrat cu două păpuși de la Fondul plastic. Mai târziu, ajutată de copii, am devenit pictor, croitor, sculptor în polistiren și lemn, mânuitor de păpuși, interpret de roluri voce, regizor, electrician, tâmplar și mai sunt și altele. Așa s-au născut primele păpuși, iar teatrul a dat viață pe o scenă personajelor din cărți.

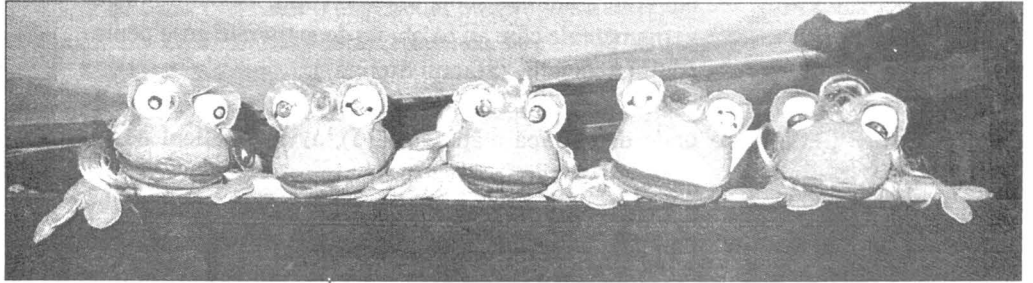
Proiectul teatrului de păpuși s-a dovedit o idee minunată, a luat ființă un mic atelier de creație de care copiii au fost imediat fermecați. Atelierul se îmbogățea pe zi ce trecea. Copiii – meșteri iscusiți – debordau de propuneri. Am hotărât să punem în scenă *Prieten pe măsură* de Petre Bokor, cu păpuși ușor de confecționat, reprezentând personaje identificabile într-o gamă largă de cărți. Păpușile au căpătat viață în mâinile lor. Din meșteri, copiii au devenit actori, am selectat vocile, orele de repetiții oboseitoare și adesea prelungite

Ori de câte ori intru într-o bibliotecă, am un sentiment amestecat, de sfială și de mândrie și, mai ales, de recunoștință pentru cei care-și investesc puterile în lucrarea spiritului și în răspîndirea ei.

Nina Cassian

Cele mai bune cărți sunt făcute pe jumătate de către cititori.

Voltaire

de bunăvoie se scurgeau repede și a venit și momentul premierei.

Anul debutului Teatrului "Licurici" a fost 1973 când, în fața unui public emoționat ca și copiii păpușari, am prezentat primul spectacol cu piesa *Prieten pe măsură* de Petre Bokor. Au urmat alte scenarii, alte spectacole, repetiții, imprimări.

Au prins viață în atelierul "fermecat": Scufița Roșie, Păcală, Capra cu trei iezi și lupul, Moș Martin și iepurași, pisici și căței, șoricei și broscuțe, Lizuca și Patrocle, zâne și pitici și multe, multe alte păpuși personaje din cărțile îndrăgite de copii.

Am confecționat păpuși bi-ba-bo (mănușă), vaiang (cu sârme), marionete (cu sfori) și muppets (fețe mobile).

În tot ce am făcut am avut alături de mine pe acei "mici meșteri mari" timp de 32 de ani. Teatrul a fost și este realizat de copii pentru copii, generații i-au trecut pragul, copilul păpușar se întoarce peste ani în calitate de părinte. Este suprema mea satisfacție.

Am fost și suntem o familie care ne desfășurăm activitatea într-o atmosferă de dragoste și înțelegere.

Formația de păpușari are un număr de 32 de copii, de la preșcolari la studenți. Ne bucurăm de sprijinul bunicilor, părinților care, văzând cum evoluează copiii lor care aveau

anumite probleme de adaptare și comunicare, ne-au devenit prieteni. Avem foarte mulți vizitatori din țară și străinătate. Toți rămân uimiți de acest loc fermecat, o lume de basm în care copilăria rămâne în suflet indiferent de vârstă.

Teatrul "Licurici", încă de la înființare, a susținut și susține și astăzi "reprezentatii" în locația proprie la sediul bibliotecii din str. Christian Tell nr. 10, sector 1, dar și în grădinițe, școli, case de copii, asociații nonguvernamentale care au ca obiect de activitate grija pentru copii (Asociația "Sfântul Stelian").

Vara deschidem stagiune în parcul Herăstrău unde deja, după atâția ani (15), avem publicul nostru care ne aplaudă în fiecare an.

Teatrul de păpuși "Licurici" a luat premii naționale (I) la toate concursurile la care a participat, ultimul în 1993 la Buziaș, la Festivalul Național al teatrelor de păpuși și marionete.

Cu ocazia împlinirii a 50 de ani de la înființarea UNICEF – Fondul Națiunilor Unite pentru copii a organizat în Indonezia, la Bandung, în perioada 23 – 27 septembrie 1996, un simpozion internațional dedicat activităților educative realizate prin mijloacele specifice teatrului de păpuși.

La recomandarea doamnei Steliana Fumărel, directoarea de atunci a programelor UNICEF în România, țara noastră a fost reprezentată de teatrul nostru de păpuși.

Au fost prezenți reprezentanți din diferite părți ale lumii implicați în programele UNICEF.

Noi am prezentat, în cadrul simpozionului, diapozitive, fotografiile și un film, "Children for children", cu tot ce

înseamnă activitatea teatrului nostru, de la alegerea textului și a vocilor, imprimare, mixaj, muzică, repetiții cu păpuși care au fost confecționate tot de noi, până la repetițiile finale și filmare. După vizionarea filmului am susținut comunicarea *Cum se realizează un spectacol de păpuși într-o bibliotecă publică în România*, care a stârnit interesul participanților, felicitări și o largă mediatizare în media locale dar și în revistele de specialitate din Europa și America.

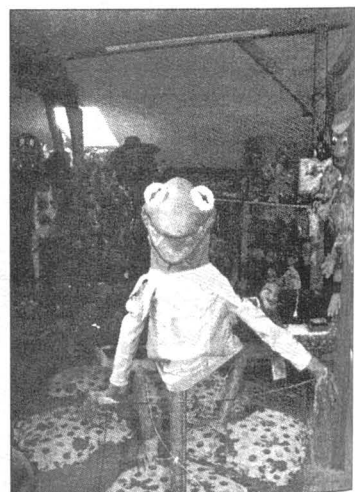
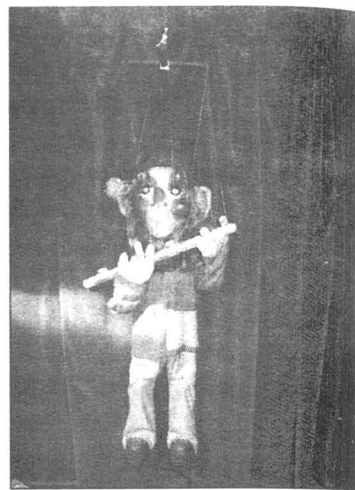
Marioneta Bobiță a devenit vedeta simpozionului și un ambasador al imaginației și inteligenței copiilor români.

S-a cântat și s-a dansat cu Bobiță, s-au făcut fotografii, iar televiziunile l-au înregistrat pe peliculă.

Îmi pare nespus de bine să mă aflu în acest lăcaș de cultură, care aduce bucuria spirituală tuturor copiilor, și care este atât de bine organizat. În plus, sub impresia aniversării scriitoarei Nina Cassian și în prag de AN NOU, doresc întregului colectiv: sănătate, succese, fericire.

La mulți ani!

Brîndușa Zaița-Silvestru

O, sfintele mele cărți... cât vă datorez că sunt om adevărat!

Nicolae Iorga

Am fost felicitați ca fiind singura țară care am prezentat o experiență în care toate etapele de realizare a unui spectacol sunt susținute de copii sub îndrumarea mea, eu nefiind artist păpușar de meserie, ci bibliotecar.

A fost un privilegiu pentru mine această călătorie dar și un motiv de mândrie și o confirmare a muncii mele.

Astăzi, teatrul se poate lăuda cu o activitate bogată, cu o tradiție a legăturii dintre copii – joc și carte, cu prietenii pe care îi are.

Teatrul de păpuși este un statornic mijlocitor între carte și copii, la care participă spectatorul copil alături de creatorul și interpretul copil. De această colaborare beneficiază ambii participanți.

Teatrul de păpuși rămâne, în ultimă instanță, instrumentul prin care îndrumăm lectura copiilor, stimulăm imaginația, descoperim talente, oferim alternative de petrecere a timpului liber în toate perioadele anului, perpetuăm o tradiție, devenim prieteni și atragem prieteni cu care ne mândrim.

În 35 de ani de activitate, actori, scriitori, personalități ale vieții culturale au fost colaboratorii noștri: scriitorii Alecu Popovici, Irimie Străuț, Ion Horea, Al. Mitru, Passionaria Stoicescu, Tiberiu Utan, Gheorghe Zarafu, Sultana Craia, Iuliu Rațiu, Silvia Kerim și alții; actorii Val Lefescu, Mircea Stroie, Boris Petrof, Brândușa Zaița-Silvestru, Ion Arcudeanu, Vasile Menzel și alții.

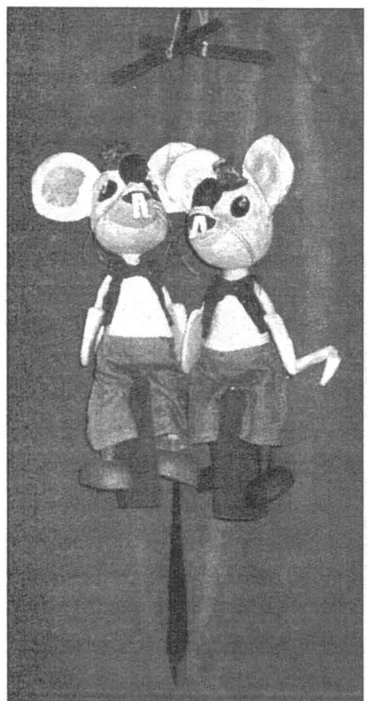
Fiecare a fost și rămâne prietenul meu și al copiilor din diferite generații iar amintirile sunt mereu prezente.

Am iubit și iubesc acest teatru care este pasiunea vieții mele.

Gabriela STAMATIADÉ

Amintiri

Întâlnirea mea cu lumea teatrului de păpuși “Licurici” al Bibliotecii Municipale “Mihail Sadoveanu” – în prezent Biblioteca Metropolitană, s-a petrecut cu ceva vreme în urmă, pe la începutul anilor '80. A fost pentru mine întâlnirea fundamentală cu două lumi pe care am început a le îndrăgi apropiindu-mi-le treptat, lumi pe care am ajuns să le iubesc și, într-o oarecare măsură, să le stăpânesc ulterior. O lume a Cărții și o lume a Spectacolului, amândouă fiind, atunci ca și acum, în lăuntru și în lăuntricul spațiu al Bibliotecii. Încă din primii ani de școală îmi era cunoscut imperiul de cărți dintr-o bibliotecă, dar chipul pe care îl capătă poveștile însuflețite prin Arta teatrului de păpuși l-am întâlnit și continui să îl întâlnesc doar aici, la biblioteca din Christian Tell nr. 10.

Întorcându-mă la amintiri pot spune că, pentru adolescentul care eram la acea vreme, biblioteca din Christian Tell devenise centrul unei lumi pe care începeam să o descopăr. Intram într-o lume privilegiată prin lumina cu totul aparte în care ea mi se înfățișa (mie ca multor generații de cititori ajunși păpușari) grație puterii de dăruire a doamnei Gabriela Stamatiate și artei pe care ne-a îndemnat și învățat să o slujim.

În atelierul doamnei Gabi am învățat, fără să-mi dau seama, deoarece nu existau nici un fel de constrângeri, ce însemna să participi prin puterile tale la un act de creație, la a face ceva împreună cu semenii care prin pasiunea lor și se aseamănă.

Am învățat ce înseamnă să fii artist și ce înseamnă să faci parte dintr-o echipă. Îmi amintesc că pictam, decupam, lipeam, desenam, discutam soluții tehnice, făceam înregistrări pregătindu-ne astfel păpușile și spectacolul în care acestea jucau, iar când toate erau pregătite începeam repetițiile. Pe atunci scena de spectacol se afla în sala cea mare a bibliotecii, chiar în inima ei, iar asta ne făcea să ne simțim că aparținem unei elite de cititori ai bibliotecii. Există și un studio aflat la subsol, loc absolut fascinant unde repetam, dacă îmi amintesc bine, numai sâmbăta, când biblioteca era închisă.

Mi se pare una dintre cele mai inspirate surprize-cadou de sărbătorile de iarnă, această minunată bibliotecă pentru copiii noștri!

Felicită lumea bună care activează în acest lăcaș de cultură!!

La mulți ani 1980!!!

Geo Saizescu

Suntem condamnați să învățăm și să ne trezim la viața spirituală prin cărți, dacă vrem să fim oameni întregi.

Mircea Eliade

Viața în echipa de păpușari ne scotea (și cred că nu a încetat să o facă) din anonim, din mulțimea nediferențiată a celor de vârsta noastră, pentru că ne făcea să fim protagoniști. Ne simțeam altfel decât ceilalți atunci când bibliobuzele mari ale Bibliotecii Sadoveanu (biblioteci pe 4 roți care staționau prin cartierele Bucureștiului prin anii '80) în care cititorii abonați intrau cu mare sfială, erau trimise special pentru noi, cu ele deplasându-ne în micile turnee prin oraș și în afara lui. Dădeam spectacole prin școli, case de copii, diferite instituții, ceea ce ne lărgea, în mod evident, orizontul de cunoaștere. Participam în fiecare an la festival – este vorba de "Cântarea României", unde luam de fiecare dată premiul Întâi, și în comparație cu celelalte echipe de păpușari vedeam cu ochii noștri, nu neapărat orbiți de orgoliu, că eram valoroși, noi eram copii iar adversarii noștri erau de foarte multe ori numai adulți, adulți față de care noi eram mai buni.

E interesant că nici în vremurile regimului care cultiva suspiciunea față de celălalt, nici în actualul regim în care mai toate tind să se disperseze, noi, Licuricii Doamnei Gabi – căci ai ei suntem pe măsura dăruirii fiecăruia – nu am încetat nici o clipă să ne simțim a ne aparține unul altuia, ca într-o adevărată comunitate.

Lucrul ce mi se confirmă observând că am început vorbind despre mine și pe nebăgate de seamă am ajuns să vorbesc despre noi, noi păpușarii teatrului de păpuși LICURICI.

Florin GALIȘ

Reîntoarcere în universul magic al teatrului de păpuși

Emoții... asta simt de fiecare dată când trec pragul teatrului de păpuși "Licurici". Aici mi-am petrecut copilăria, am serbat majoratul și am fost feliicitată când am intrat în primul an de facultate. Mă pot lăuda că am fost păpușar mânduitor, ba chiar, mai mult, am avut șansa de a mă "juca" de-a artistul complet: am construit păpuși, am înregistrat piese, am făcut modificări de scenarii, am adus sugestii la repetiții. "Capul răutăților" acestui univers magic este doamna Gabriela Stamatiaide – sau tanti Găbița, după cum o alintă copiii – o a doua mamă pentru mine, o prietenă de nădejde...

Ioana Mirică: – Mi-am amintit zilele trecute de prima zi când v-am călcat pragul atelierului de minuni. M-ați sărutat ca pe o veche prietenă și m-ați primit în echipă cu mare drag. Mi-ați acordat o foarte mare încredere deși eram încă la început de "carieră". Asta a însemnat foarte mult pentru mine.

Gabriela Stamatiaide: – Închipeie-ți că am lucrat cu atâtea generații de tineri în cei peste 30 de ani de când mă ocup de Teatrul "Licurici". Câțiva dintre ei au îmbrățișat mai târziu chiar meseria de artist, alții au ocupat funcții importante de conducere. Mă bucur foarte mult atunci când un "licurici" de-al meu are succes și tind să cred că, undeva, am ajutat măcar puțin la formarea lui.

Ioana Mirică: – Nu pot uita spectacolele în care am jucat. Sunt atât de multe... *Scufița Roșie, Capra cu trei iezi, Făgurel, Asta-i toată povestea, Grădina poveștilor, Varietăți muzicale, O poveste cu tâlc pentru unii copii...* și lista poate continua. Cele mai plăcute amintiri sunt însă cele legate de stagiunea de vară din parcul Herăstrău.

Din toată inima mulțumiri harnicelor truditore ale Bibliotecii pentru copii "M. Sadoveanu", pentru aportul lor la crearea minunatei atmosfere din această seară (și din altele).

Să trăiți.

Al. Clenciu, F. Calafeteanu, V. Carianopol

Biblioteca este complementul indispensabil al școlii și al universității.

André Maurois

Gabriela Stamatiade: – *Cum de ai venit și în vara lui 2003?*

Ioana Mirică: –  mi era foarte dor să m nuiesc o păpușă. Trecuseră c țiva ani de c nd nu mai ap rusem pe scenă și, cum am beneficiat de ceva timp liber, a fost o ocazie pentru mine de a petrece duminică de duminică înconjurată de păpuși vechea și totodată “reimprosp tat ” pasiune. Cred că am să mă întorc aici chiar și atunci c nd am să  mb tr nesc. Mă simt legată de locul acesta.

Este de ajuns să privesc chipurile pictate ale păpușilor și mă năpădesc amintiri din anii cei mai frumoși. Perioadă de-o puritate extraordinară pe care nu o voi mai regăsi niciodată... Știu, e trist dar nu-mi rămâne decât să mă g ndesc cu plăcere la z mbetele și la aplauzele pe care le st rneam copiilor iar c nd timpul îmi va permite, am să retrăiesc acele clipe fie și ocazional. Chiar recomand oricărui om ce are drum prin București să treacă măcar pentru 5 minute prin atelierul de păpuși. Un om cu suflet curat va vedea urmele lăsate de generații de păpușari pe care i-ați instruit, va afla istoria unui teatru de păpuși ce există în inima Capitalei de mai bine de trei decenii.

Va z mbi la obrații lui Mămăliguță, va aranja bonețica Scufiței Roșii și va c nta câteva acorduri la chitara broscuței. Va fi din nou copil...

Ioana MIRICĂ

22 APRILIE 2004

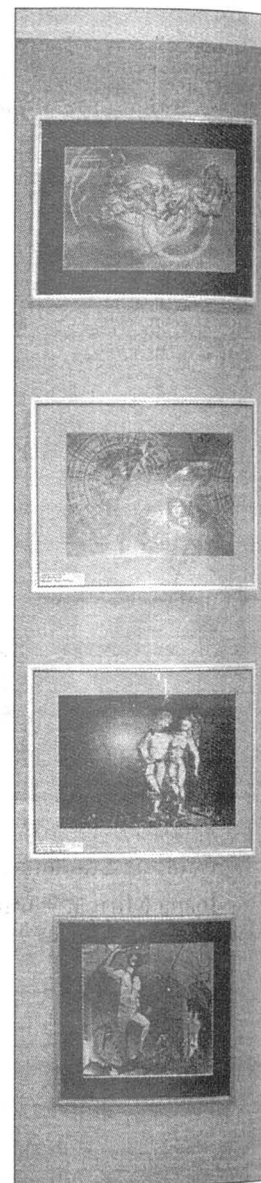
LUMEA COPIILOR DESENAȚĂ DE ACTORUL IURIE DARIE

*expoziție de desene la ceas aniversar***Ce citesc copiii și tinerii**

Bibliotecile publice pentru copii sunt frecventate cu prioritate de un public care are vârste între 3 și 20 ani, încadrat într-o formă de învățământ începând cu grădinița și terminând cu facultatea. Sunt acei copii care au fost aduși la bibliotecă de părinți/bunici sau, sub formă instituționalizată, de educatori, învățători, profesori. O dată descoperită, biblioteca face parte din viața copilului devenit adolescent, până termină școala indiferent de stadiul acesteia, chiar dacă fondul de publicații al bibliotecii pentru copii nu mai poate să acopere în totalitate cererea de lectură. Acești cititori vor rămâne fideli bibliotecii pentru copii la care se vor întoarce, peste ani, în calitate de părinți sau educatori.

Pornind de la premiza că publicul-țintă este cuprins într-o formă de învățământ, fondul de publicații al bibliotecilor publice pentru copii este enciclopedic dar urmărește și bibliografia școlară.

Achiziția de carte se face pentru a răspunde cererii de lectură în funcție de vârsta cititorului, de diversitatea tematică a publicațiilor, de noutatea informațiilor pe suport de hârtie sau electronic.

Toate felicitările pentru Sanda Ștefănescu, Caraș Aurelia, Stamatia Gabriela și Costache Febronia pentru sufletul și talentul pe care-l pun în această frumoasă casă a cărții.

Mult noroc acestor dăscălițe sufletiste!

Lucia Olteanu

18 dec. 78

Manifestarea cea mai înaltă a vieții, la toate popoarele, și în toate timpurile, e cultura: înaintarea științei, literaturii și artei.

Simion Mehedinți

Cererea este aproximativ aceeași în toate bibliotecile. Fondul de publicații este completat periodic, diversificat, actualizat, modernizat în funcție de cerere și exigența utilizatorilor.

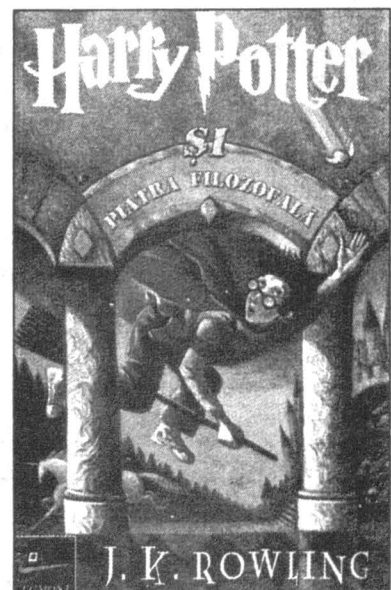
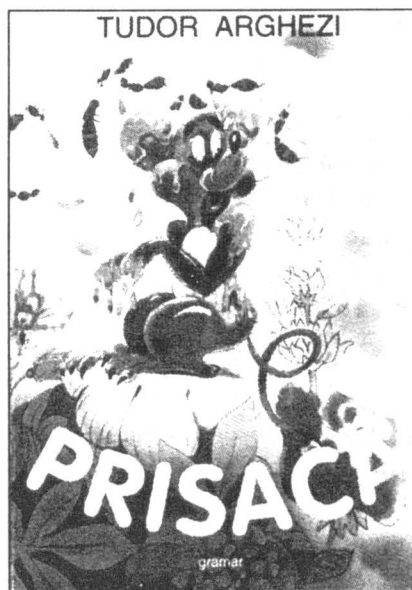
Se urmărește completarea colecțiilor dar niciodată nu pot fi onorate toate cererile pentru că mai mult de 10/15 exemplare dintr-un titlu nu este eficient să se cumpere din motive de spațiu și de cerere numai într-o anumită perioadă a anului școlar. Există o colaborare permanentă între bibliotecă, școală și cititor pentru ca acesta să găsească de fiecare dată, în fondurile bibliotecii, cartea dorită, fie că face parte din bibliografie sau pentru o lectură de vacanță.

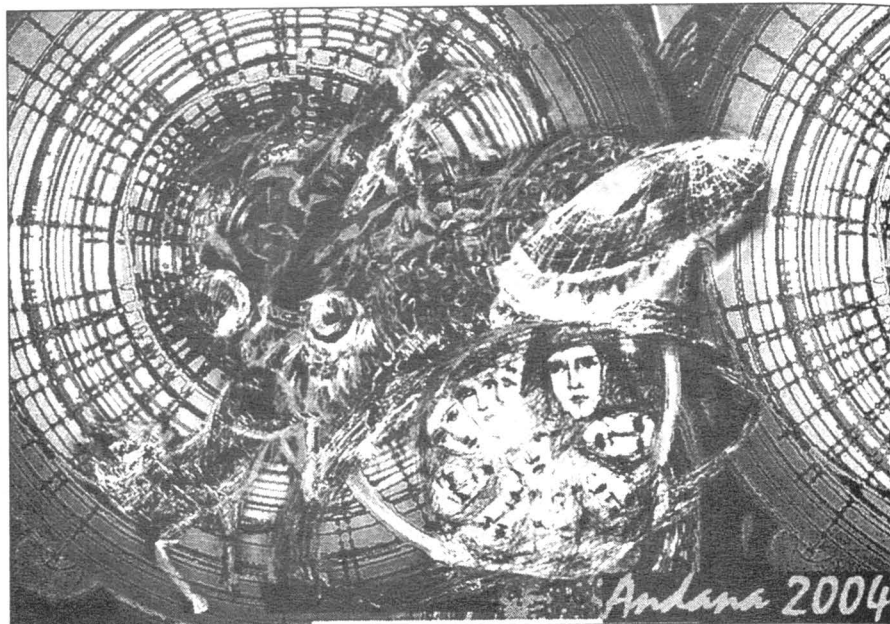
Ca o observație general valabilă, acum cititorul nostru este mai pretențios, mai grăbit, nu mai citește cărți voluminoase, caută o informație anume și de ultimă oră. Sunt cerute enciclopediile, dicționarele de orice fel, lucrările de sinteză, ghidurile, atlasele, hărțile, lucrările teoretice într-un domeniu, publicațiile periodice.

Iată câteva exemple din ce se citește, pe categorii de vârstă:

Literatură pentru școlarii mici:

- Agârbiceanu, Ion: *File din cartea naturii*
- Almaș, Dumitru: *Povestiri istorice*
- Arghezi, Tudor: *Prisaca și Cartea cu jucării*
- Bălan, Ion Dodu: *Copilăria unui Icar*
- Blandiana, Ana: *Întâmplări din grădina mea*
- Bolintineanu, D.: *Legende istorice*
- Chiriță, C.: *Cireșarii*
- Creangă, Ion: *Povești*
- Delavrancea, B. Șt.: *Povestiri*
- Dulfu, Petre: *Isprăvile lui Păcală*

- Gârleanu, Emil: *Din lumea celor care nu cuvântă*
- Ispirescu, Petre: *Legende sau basmele românilor*
- Mitru, Alexandru: *Legendele Olimpului*
- Naum, Gellu: *Cartea cu Apolodor; A doua carte cu Apolodor*
- Sântimbreanu, M.: *Recreația mare*
- Slavici, Ion: *Basme*
- Teodoreanu, I.: *Prăvale Baba*
- Andersen, H. Ch.: *Basme*
- Burger, G. A.: *Baronul Münchhausen*
- Burnett, Fr.: *Micul Lord*
- Burroughs, E. R.: *Tarzan*
- Collodi, Carlo: *Aventurile lui Pinocchio*
- Daudet, Alphons: *Piciul și Călătoriile lui Tartarin*
- Edmondo de Amicis: *Cuore*
- Defoe, Daniel: *Robinson Crusoe*
- Frații Grimm: *Basme*
- Hauff, W.: *Basme*
- Kipling, R.: *Cărțile junglei*
- Lewis, Carroll: *Alice în Țara Minunilor*
- London, Jack: *Colț alb*
- Malot, Hector: *Singur pe lume*
- Perrault, Ch.: *Basme*
- Pușkin, A. S.: *Basmul cu pescarul și peștișorul*
- Rabelais, Fr.: *Gargantua*
- Renard, Jules: *Morcoveață*
- Rowling, J. K.: *Harry Potter*
- Saint-Exupéry, A. de: *Micul prinț*
- Spyri, Johana: *Heidi*

*Dintr-o seară cu copii și vise ale copiilor, gândul ales și vii mulțumiri
din partea unui prieten al cutezătorilor.*

Mihai Negulescu

7 oct. 1976

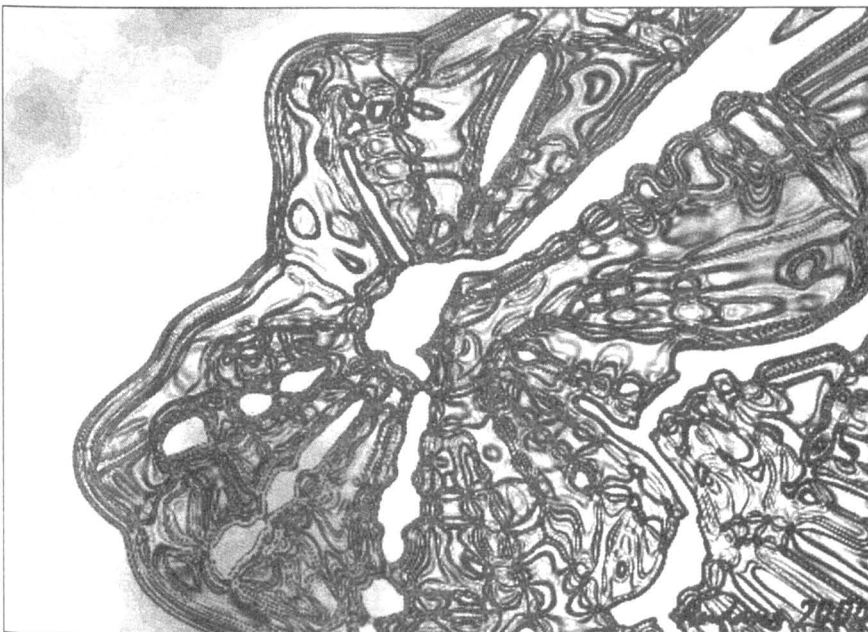
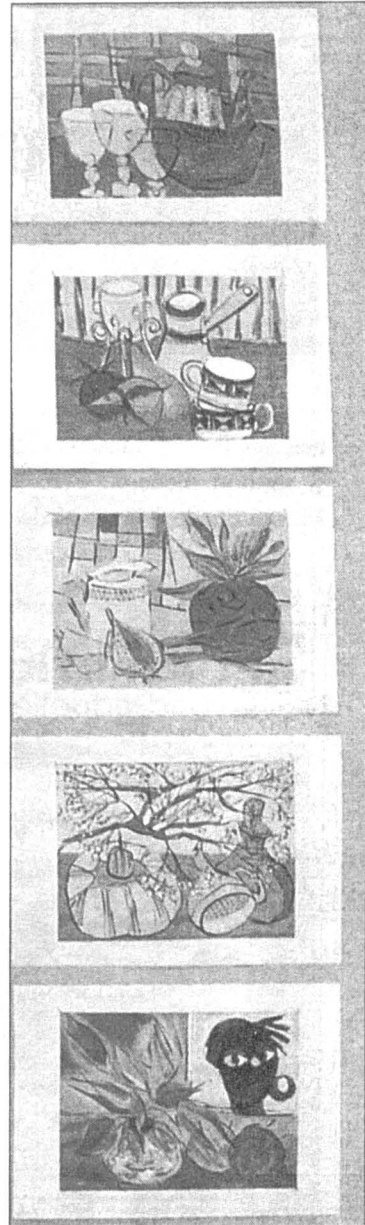
Cărțile care le vezi că strică obiceiurile și năraurile cele bune și sînt spurcate și fără de rușine, să nu le iei în mînă, și în locul acestora citește altele, din care poți să înveți ceva bun.

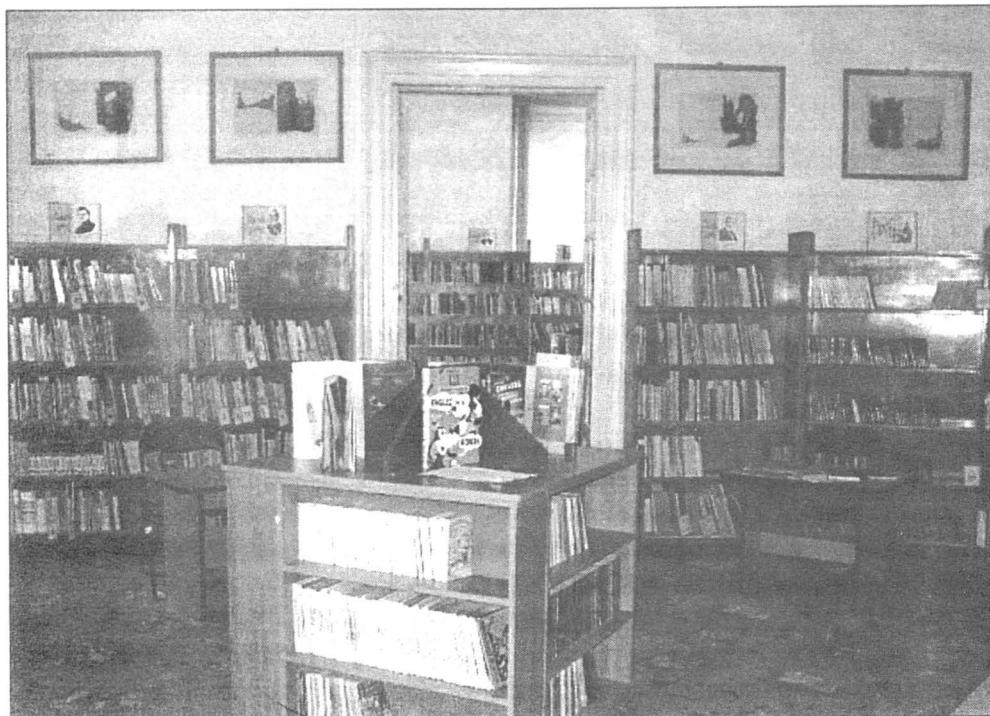
Samuil Micu

- Tolstoi, Alexei: *Cheița de aur*
- Twain, Mark: *Aventurile lui Tom Sawyer; Aventurile lui Huckleberry Finn; Prinț și cerșetor*
- Verne, Jules: în totalitate
- Wilde, Oscar: *Prințul fericit*

Publicații foarte cerute de elevi și studenți pe domenii:

1. Filozofie: lucrări de introducere în domeniul filozofiei, despre marii filozofi ai lumii.
2. Psihologie: lucrări care explică diferite concepte.
3. Religiile lumii.
4. Lucrări despre viața politică de azi, despre Uniunea Europeană, despre NATO, despre politicieni de ieri (perioada interbelică) și de azi.
5. Lucrări din domeniul economic, publicitate, management, lumea afacerilor, locuri de muncă, profesii etc.
6. Știință: lucrări teoretice pentru domenii ca astronomie, matematică, chimie, fizică, biologie, genetică, anatomia omului, despre bolile omului modern și tratamentul acestora sau combaterea lor; lucrări despre poluare, protecția mediului.
7. Informatică, despre calculatoare și programe.
8. Artă: lucrări teoretice (istoria artei, despre arhitectură, minunile lumii antice).
9. Literatură română și universală: scriitori și romane celebre, bibliografie școlară.

A) Literatură română: antologii, sinteze de critică literară, lucrări de pregătire a examenelor de BAC și capacitare, scriitorii clasici cu lucrări care figurează în bibliografia școlară dar și scriitori moderni. Câteva nume: Nicolae Breban, Augustin Buzura, Mircea Cărtărescu, Mircea Eliade, Mircea Nedelciu, Marin Sorescu, Nichita Stănescu, Nicolae Steinhardt).

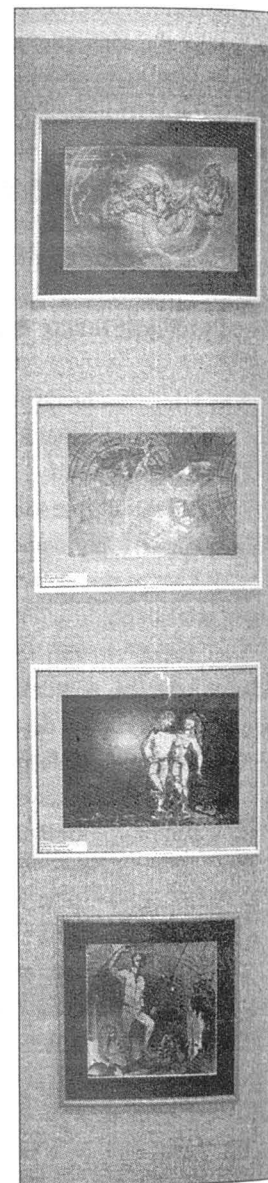
B) Literatură universală:

– Literatură engleză: Austen, J.; Surorile Brontë; G. G. Byron; Geoffrey Chaucer; Agatha Christie; A. J. Cronin; Ch. Dickens; Thomas Hardy; W. Shakespeare; George Bernard Shaw; J.R.R. Tolkien cu trilogia *Stăpânul inelelor*; H. G. Wells.

– Literatură americană: Isaac Asimov; Truman Capote; Orson Scott Card; W. Faulkner; Frank Herbert Dune; Stephen King; Henry James; Herman Melville; Edgar Allan Poe; J. D. Salinger; Erich Segal; Walt Whitman; Virginia Woolf.

– Literatură germană: Bertolt Brecht; Lion Feuchtwanger; J. W. Goethe; Fr. Schiller.

– Literatură franceză: Honoré de Balzac; Pierre Corneille; Al. Dumas; Victor Hugo; Gustave Flaubert; Marcel Proust; François Rabelais; Voltaire.

Cum se poate răspunde unui gest atât de delicat, atât de frumos din partea gazdelor noastre? Aproape că nu știu ce să răspund. Mă bucur nespus de mult că am redescoperit acest colț atât de minunat, acest tărâm al copilăriei veșnice – Biblioteca "Sadoveanu" – Recunoștință și mulțumiri.

Costache Anton

13 iunie 1975

Literatura unei nații nu se poate ridica la o treaptă în adevăr înaltă, pînă cînd societatea națională și statul național n-au ajuns la cea mai înaltă treaptă de putere.

I.L. Caragiale

– Literatură italiană: Dante Aligheri; Umberto Eco; Luigi Pirandello.

– Literatură spaniolă și portugheză: Miguel de Cervantes; Paulo Coelho; Gabriel Garcia Marquez; Miguel de Unamuno; Ernesto Sabato; Mario Vargas Llosa.

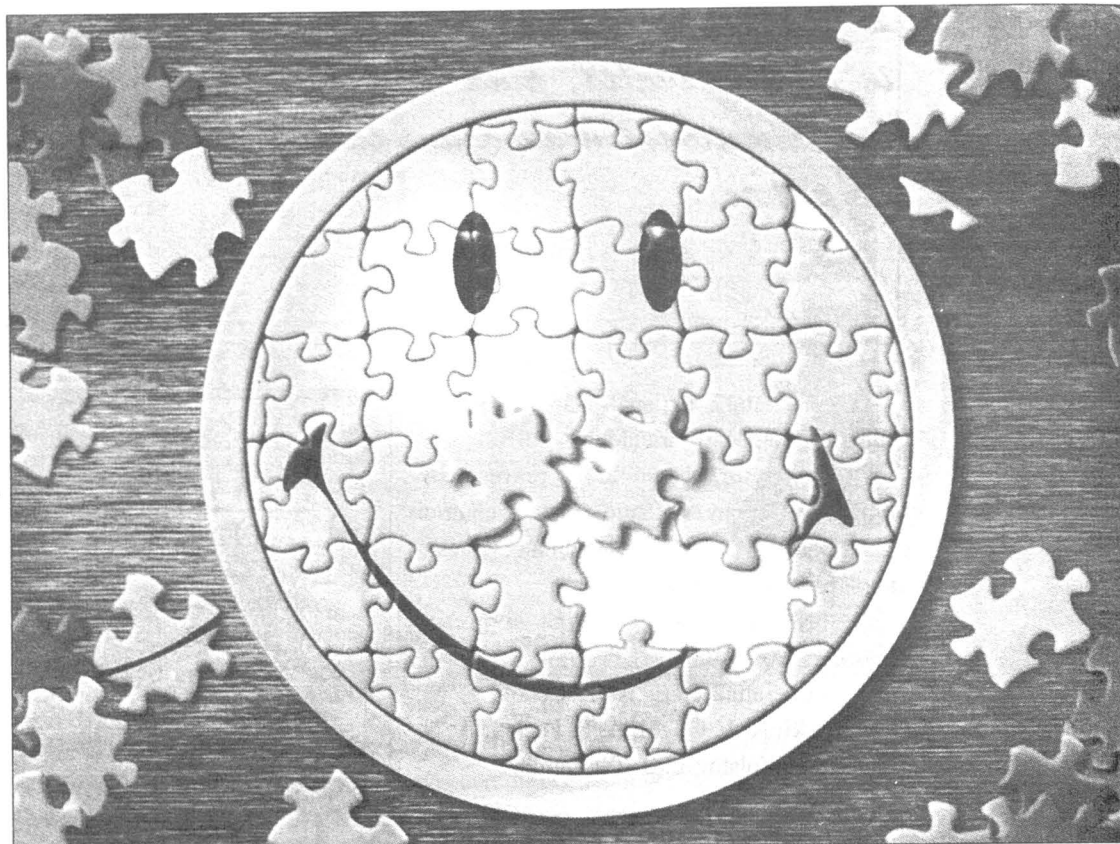
– Literaturi antice (latină și greacă veche).

– Literatură rusă: A. P. Cehov; F. M. Dostoievski; N. V. Gogol; A. S. Pușkin; A. N. Tolstoi; Lev Tolstoi; L. S. Turgheniev.

10. Geografie fizică și economică actuală (statele lumii, atlase, ghiduri, hărți, orașele lumii).

11. Istorie universală – lucrări de actualitate despre istoria lumii.

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

București, str. Take Ionescu nr. 4
sector 1, cod poștal 79711
Tel.: 212.83.11; Fax: 211.36.25
E-mail: abidob@email.ro
ISSN 1454-0487

Director: Florin ROTARU
Director artistic: Mircea DUMITRESCU
Redactor șef: Ion HOREA
Secretar de redacție și Culegere text: Iulia MACARIE
Tehnoredactare computerizată: Marian TĂNASE
Foto: Elena CONSTANTINESCU

CUPON

ABONAMENT LA "BIBLIOTECA BUCUREȘTILOR"

Numele
Prenumele
Adresa
Cod..... Telefon.....

Solicit abonarea la revista "Biblioteca Bucureștilor" pe o perioadă de luni.

Adresa: București, Str. Take Ionescu nr. 4, sector 1, cod poștal 79711.

Anexez chitanța de plată a sumei de lei în contul dvs.

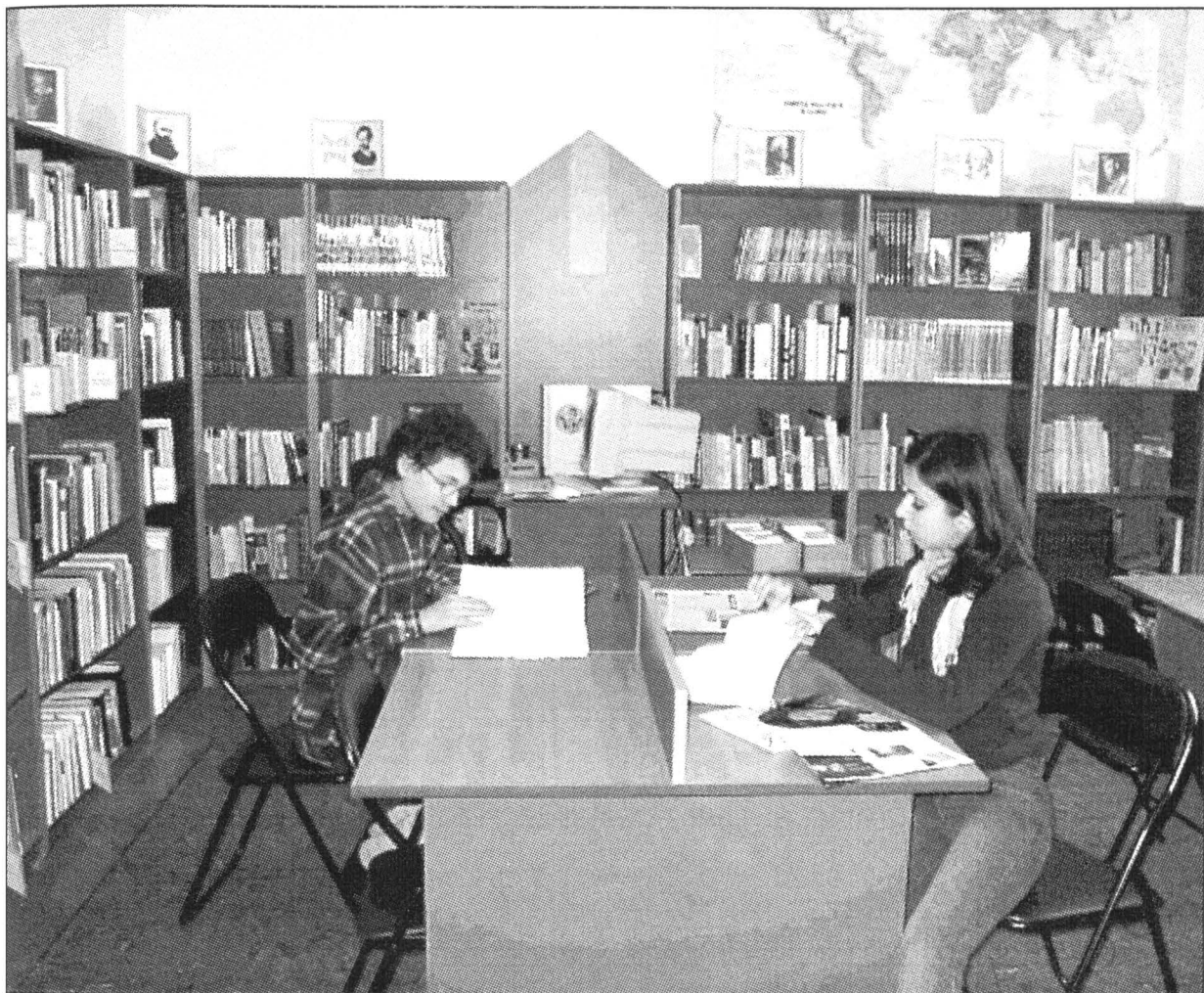
nr. 2511.1-3771.1/ROL BCR sector 1.

Asociația noastră ABIDOB și Biblioteca Metropolitană București sunt singurele reprezentante din România, în calitate de membri, în asociațiile INTAMEL și EBLIDA începând cu anul 1998. Astfel, revista noastră este unica publicație care vă oferă ultimele noutăți din Comunitatea internațională a bibliotecilor.

Administrația noastră face, prin plata directă sau prin mandat poștal, abonamente la revista lunară "BIBLIOTECA BUCUREȘTILOR". Costul unui număr este de 20.000 lei. Cheltuielile de expediere sunt suportate de abonat la primirea publicației. Pentru străinătate: America de Nord, America de Sud, Africa, Asia, Australia, Europa, Asia Mică (Israel, Țările Arabe) – 8 \$ per exemplar.

Tipărit la Tipografia "SEMNE '94"

Redacția revistei "BIBLIOTECA BUCUREȘTILOR" respectă opțiunile autorilor cu privire la normele ortografice

Știința poate fi tare numai dacă are margini.

A diviniza știința, înseamnă a o perverti.

Lucian Blaga

Numai literatura poate exprima cu exactitate starea intelectuală și morală a unei epoci, căci ea este forma sub care se înregistrează ideile, credințele și cunoștințele unei națiuni.

Ion Ghica